

Verordnung

die Organisation der jüdischen
Religionsgesellschaft im General-
gouvernement Warschau betreffend

Rozporządzenie

dotyczące organizacji Żydowskiego
Towarzystwa Religijnego w Generał-
Gubernatorstwie Warszawskiem

פֿעֿרֿאָרֿדֿנוֿונֿג

וועגען דער אָרגאַניזאַציע פֿון דער
יודישער רעליגיאָנס-געזעלשאַפט אין
גענעראַל-גובערנעמענט האַרשאַ.

Verordnung

die

Organisation der jüdischen Religionsgesellschaft
im Generalgouvernement Warschau betreffend

INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 76
Tel. 26-68-62

22.757

Allgemeine Bestimmungen.

§ 1.

Die Juden des Generalgouvernements Warschau bilden eine Religionsgesellschaft des öffentlichen Rechts.

Die Religionsgesellschaft gliedert sich in Gemeinden und Kreisgemeinden. An ihrer Spitze steht der Oberste Rat der Juden.

Die Gemeinden und Kreisgemeinden, sowie die Religionsgesellschaft als solche haben Korporationsrechte und die Befugnis, ein Amtssiegel zu führen.

Die jüdische Gemeinde.

§ 2.

Die in einer politischen Gemeinde wohnenden Personen jüdischen Glaubens bilden eine jüdische Gemeinde.

Die staatliche Aufsichtsbehörde kann jedoch nach Anhörung des Obersten Rats der Juden mehrere politische Gemeinden zu einer jüdischen Gemeinde vereinigen oder eine politische Gemeinde in mehrere örtlich getrennte jüdische Gemeinden zerteilen.

Aufgaben der jüdischen Gemeinde.

§ 3.

Die jüdische Gemeinde hat unbeschadet der Rechte und Pflichten des Staats und seiner Selbstverwaltungskörper folgende Aufgaben zu erfüllen:

1. die Pflege des religiösen Lebens;
2. die Erziehung der Jugend;
3. die Armenpflege und soziale Fürsorge;
4. die Verwaltung des Gemeindevermögens;
5. Die Aufsicht innerhalb der Gemeinde über alle Einrichtungen und Anstalten, namentlich Synagogen und

Klein

Bestätten des jüdischen Kultus, über die Kultusvereine (§ 4 ff.) und über die Verwaltung der jüdischen Stiftungen und Wohltätigkeitsvereine.

Die jüdische Gemeinde hat insbesondere, soweit nicht dem Bedürfnisse anderweitig genügend Rechnung getragen ist, Synagogen, Ritualbäder und Friedhöfe zu errichten und zu unterhalten. Sie hat für Beschaffung rituallymäßigen Fleisches Sorge zu tragen.

Es liegt ihr ferner ob, solange nicht dem Bedürfnis anderweitig genügend Rechnung getragen ist, durch eine ausreichende Anzahl von Schulen für die Bildung der jüdischen Jugend Sorge zu tragen. Als Schulen gelten auch Religionschulen (Chederchulen), soweit sie ein genügendes Maß von Elementarunterricht erteilen.

Der Vorstand der jüdischen Gemeinde und seine Wahl.

§ 4.

Die jüdische Gemeinde wird durch einen Vorstand verwaltet, der aus dem Gemeinderabbiner und aus vier gewählten Mitgliedern besteht.

§ 5.

Der Vorstand wird in direkter und geheimer Wahl auf die Dauer von 4 Jahren nach dem Grundsatz der einfachen Stimmenmehrheit gewählt. Bei Stimmgleichheit entscheidet das Los.

Das aktive Wahlrecht ist an folgende Voraussetzungen geknüpft:

1. jüdische Religion;
2. Vollendung des 25. Lebensjahres;
3. männliches Geschlecht;
4. ununterbrochener Wohnsitz innerhalb der jüdischen Gemeinde seit wenigstens 2 Jahren;
5. Kenntnis im Lesen und Schreiben;
6. Zahlung von Umlagen zur jüdischen Gemeinde.

Ziffer 6 findet keine Anwendung auf Personen, die auf Grund ihrer amtlichen Stellung von den Umlagen befreit sind.

Das Wahlrecht ruht während der Dauer des Konkursverfahrens, des Verlustes der bürgerlichen Ehrenrechte, der Entmündigung und für die Dauer einer Freiheitsstrafe.

§ 6.

Das passive Wahlrecht ist außer den Voraussetzungen des § 5 an folgende Nachweise geknüpft:

1. Vollendung des 30. Lebensjahres;
2. bürgerliche Unbescholtenheit.

§ 7.

Gegen die Wahl eines Vorstandsmitgliedes hat jedes Gemeindemitglied, das das aktive Wahlrecht besitzt, wegen Verletzung der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen das Recht der Beschwerde an den Verwaltungsrat der Kreisgemeinde. Die Beschwerde ist binnen einer Notfrist von 14 Tagen einzulegen. Die Notfrist beginnt mit der öffentlichen Feststellung des Wahlergebnisses.

Gegen die Entscheidung des Verwaltungsrats hat der Beschwerdeführer das Recht der weiteren Beschwerde an den Obersten Rat der Juden. Die weitere Beschwerde ist binnen einer Notfrist von 14 Tagen einzulegen. Die Notfrist beginnt mit der Zustellung der Verfügung des Verwaltungsrats.

§ 8.

Jede Gemeinde hat einen Rabbiner anzustellen, der durch direkte und geheime Wahl der Gemeindemitglieder, die das aktive Wahlrecht besitzen, nach dem Grundsatz der einfachen Stimmenmehrheit gewählt wird.

Die Verwaltung der jüdischen Gemeinde.

§ 9.

Der Vorstand wählt aus seiner Mitte einen Vorsitzenden, der die Vorstandssitzungen einberuft und leitet. In seiner Verhinderung wird er durch das älteste Vorstandsmitglied vertreten. *Handwritten: Handwritten signature*

§ 10

Der Vorstand vertritt die Gemeinde in allen Rechtsgeschäften. Urkunden, welche die Gemeinde verpflichten

sollen, bedürfen der Unterschriften des Vorsitzenden oder seines Stellvertreters und von zwei weiteren Vorstandsmitgliedern. Auf die Urkunden ist das Siegel der jüdischen Gemeinde zu drücken.

§ 11.

Der Vorstand kann für einzelne Aufgaben Ausschüsse ernennen, in die er auch dem Vorstand nicht angehörende Personen berufen kann. Der Vorsitzende hat das Recht, allen Ausschusssitzungen mit beratender Stimme beizuwohnen.

§ 12.

Der Vorstand hat für jedes Rechnungsjahr einen Haushaltsplan aufzustellen und die Umlagen auf die Gemeindeglieder in einer namentlichen Liste zu verzeichnen.

Haushaltsplan und Umlageliste bedürfen der Genehmigung des Obersten Rats der Juden vorbehaltlich der Ueberweisung dieser Aufgabe an den Verwaltungsrat der Kreisgemeinde. (§ 43.)

§ 13.

Haushaltsplan und Umlageliste sind 8 Tage zur Einsichtnahme der Gemeindeglieder auszulegen; die Auslegung ist vorher in geeigneter Weise öffentlich bekannt zu machen.

Nach Ablauf einer weiteren Woche sind unter Anschluß der eingekommenen Beschwerden Haushaltsplan und Umlageliste an den Verwaltungsrat der Kreisgemeinde einzureichen, der sie, falls er nicht selbst gemäß § 43 zu entscheiden hat, mit seinen Bemerkungen und Anträgen versehen an den Obersten Rat weiterleitet. Beschwerden, die nach Ablauf der zweiten Woche erhoben werden, können von den Beschwerdeinstanzen als verspätet zurückgewiesen werden.

Die jüdischen Großgemeinden.

§ 14.

Für jüdische Gemeinden, die mehr als ²5000 jüdische Einwohner zählen, kann die staatliche Aufsichtsbehörde die Einführung einer besonderen Verwaltungsorganisation für Großgemeinden in Gemäßheit der §§ 15—25 anordnen.

Die Landeszentralbehörde kann bestimmen, daß eine Großgemeinde aus der Kreisgemeinde ausscheidet und unmittelbar dem Obersten Rat der Juden untersteht.

Ueber diese Maßnahmen ist zuvor der Oberste Rat zu hören.

Die Bestimmungen über die Gemeinden finden auf die Großgemeinden sinngemäße Anwendung.

§ 15.

Die Gemeinde wird verwaltet durch die Gemeindebevollmächtigten und den Verwaltungsrat.

Die Zahl der Gemeindebevollmächtigten und der Mitglieder des Verwaltungsrates bestimmt die staatliche Aufsichtsbehörde.

Der Verwaltungsrat besteht aus mindestens fünf und bei unmittelbaren Großgemeinden aus mindestens acht Mitgliedern.

Außerdem ernennt die staatliche Aufsichtsbehörde in den Verwaltungsrat der unmittelbaren Großgemeinden drei weitere Mitglieder, die in der Gemeinde das passive Wahlrecht besitzen (§ 6).

Die Gemeindebevollmächtigten und der
Verwaltungsrat.

§ 16.

Die Gemeindebevollmächtigten werden durch die wahlberechtigten Mitglieder der jüdischen Gemeinde gewählt (§ 5).

§ 17

Die Wahl erfolgt in zwei Wahlkurien.

In der ersten Wahlkurie sind wahlberechtigt die Wähler, die Hochschulbildung besitzen oder eine sechsklassige Mittelschule oder eine staatlich anerkannte Fachschule zur Ausbildung von Handwerkern oder Landwirten mit Erfolg besucht haben oder denen ein vom Obersten Rat der Juden anerkanntes Kollegium den Rabbinertitel verliehen hat.

§ 18.

Jede Wahlkurie wählt dieselbe Zahl von Bevollmächtigten. Die Wahl erfolgt in beiden Kurien nach dem Grundsätze der Verhältniswahl.

Sämtliche Wähler haben in ihren Kurien das gleiche Stimmrecht.

Die Wahl ist geheim.

§ 19.

Die Gemeindebevollmächtigten wählen nach dem Grundsätze der Verhältniswahl den Verwaltungsrat.

§ 20.

Die Gemeindebevollmächtigten und der Verwaltungsrat werden auf 4 Jahre gewählt.

§ 21.

Die Beschwerde des § 7 gegen die Wahl der Gemeindebevollmächtigten steht jedem wahlberechtigten Gemeindemitglied, die Beschwerde gegen die Wahl der Mitglieder des Verwaltungsrats jedem Gemeindebevollmächtigten zu.

§ 22.

Verwaltungsrat und Gemeindebevollmächtigte wählen ihre Vorsitzenden und stellvertretenden Vorsitzenden nach dem Grundsätze der einfachen Stimmenmehrheit. Die Wahl bedarf der Bestätigung der staatlichen Aufsichtsbehörde. Wird die Bestätigung dreimal versagt, so ernennt die staatliche Aufsichtsbehörde die Vorsitzenden.

§ 23.

Die Versammlung der Gemeindebevollmächtigten beschließt über folgende Angelegenheiten:

1. Genehmigung des Haushaltsplans;
2. Umlagefestsetzung und Erlaß von Verordnungen über die Erhebung von Umlagen, Gebühren und sonstigen Abgaben;
3. Aufnahme von Anleihen;
4. Aufwendungen außerhalb des Haushaltsplans, deren Betrag in dem betreffenden Jahre 3000 Mark übersteigt;
5. Begründung und Errichtung oder grundsätzliche Veränderung von Gemeindeanstalten;
6. Erlaß allgemein verbindlicher Vorschriften und Statuten in Gemeindeangelegenheiten;
7. Veränderungen im Bestande des Grund- und Gebäudevermögens der Gemeinde;

8. Wahl des Gemeinderabbiners;
9. Besondere Angelegenheiten, deren Bearbeitung den Gemeindebevollmächtigten durch die staatliche Aufsichtsbehörde oder den Verwaltungsrat überwiesen worden ist.

8 17
5/26

Die Beschlußfassung der Gemeindebevollmächtigten in diesen Angelegenheiten erfolgt auf Grund von Vorlagen des Verwaltungsrats. Die Gemeindebevollmächtigten haben das Recht, gegen die Geschäftsführung des Verwaltungsrats Einspruch zu erheben. Kommt eine Einigung zwischen Verwaltungsrat und Gemeindebevollmächtigten nicht zustande, so entscheidet der Oberste Rat.

Der Verwaltungsrat nimmt an der Sitzung der Gemeindebevollmächtigten mit beratender Stimme teil.

§ 24.

Der Verwaltungsrat führt die gesamte Verwaltung der Gemeinde, soweit nicht im vorstehenden Paragraphen Verwaltungshandlungen den Gemeindebevollmächtigten übertragen sind.

Rabbinatsbezirke.

§ 25.

Der Oberste Rat der Juden hat das Recht, mit Genehmigung der staatlichen Aufsichtsbehörde die Großgemeinden in mehrere Rabbinatsbezirke einzuteilen.

Jeder Rabbinatsbezirk muß mit einem Rabbiner besetzt sein, den die Gemeindebevollmächtigten mit einfacher Stimmenmehrheit wählen.

Die Versetzung des Rabbiners in einen anderen Rabbinatsbezirk darf wider seinen Willen nur mit Genehmigung des Obersten Rats erfolgen.

1711 20
17/11/1914

widerrufen
Abf. 2. wuf
Correkte

Die jüdische Kreisgemeinde.

§ 26.

Die im Bereich eines Kreises gelegenen Gemeinden bilden eine Kreisgemeinde vorbehaltlich der Bestimmung in § 14 Absatz 2.

Die Landeszentralbehörde kann mehrere Kreise zu einer Kreisgemeinde vereinigen.

Sitz der Kreisgemeinde ist vorbehaltlich anderer Bestimmung durch die Landeszentralbehörde der Sitz des Kreishefts. Erstreckt sich die Kreisgemeinde über das Gebiet mehrerer Kreise, so wird ihr Sitz von der Landeszentralbehörde bestimmt.

§ 27.

Die Kreisgemeinde errichtet und unterhält Anstalten und Einrichtungen, die für die Kreiseingefessenen gemeinsam sind, insbesondere Krankenhäuser, Waisenhäuser und Erziehungsanstalten. Die Kreisgemeinde überwacht die Tätigkeit der einzelnen Gemeinden. Sie unterstützt leistungsschwache Gemeinden innerhalb des Kreises. Sie vertritt die Interessen der Kreisgemeinde und der Einzelgemeinden vor den staatlichen Kreisstellen.

Die Verwaltung der jüdischen Kreis-
gemeinde.

§ 28.

Die Verwaltung der Kreisgemeinde erfolgt durch einen Verwaltungsrat. Er besteht aus 11 Angehörigen der jüdischen Religionsgesellschaft, von welchen drei Rabbiner sein müssen.

§ 29.

Drei Mitglieder des Verwaltungsrats ernennt die staatliche Aufsichtsbehörde.

Fünf weltliche und drei rabbinische Mitglieder werden durch Wahlmänner der Gemeinden des Kreises gewählt.

Wahlmänner ihrer Gemeinden sind die Vorstandsmglieder der Gemeinden und die Verwaltungsräte der nicht dem Obersten Rat unmittelbar unterstellten Großgemeinden. Hat der Verwaltungsrat einer Großgemeinde mehr als fünf Mitglieder, so wählen die von der ersten Wahlkurie und die von der zweiten Wahlkurie gewählten Gemeindebevollmächtigten getrennt je zwei Wahlmänner aus den Mitgliedern des Verwaltungsrats mit einfacher Stimmenmehrheit. Der Vorsitzende des Verwaltungsrats und in seiner Behinderung dessen Stellvertreter tritt als fünften Wahlmann hinzu.

Die Wahl des Verwaltungsrats der Kreisgemeinde erfolgt nach dem Grundsatz der Verhältnisswahl; sie ist geheim.

Die Wahlmänner haben für je 5000 jüdische Einwohner ihrer Gemeinde eine Wahlstimme. Bei der Berechnung der Wahlstimmen wird die Ziffer der jüdischen Bevölkerung von 5000 zu 5000 jeweils nach oben abgerundet.

Zu Mitgliedern des Verwaltungsrats können nur Personen ernannt oder gewählt werden, die in ihrer Gemeinde das passive Wahlrecht besitzen (§ 6).

Der Wahlmann kann mit schriftlicher Vollmacht sein Stimmrecht auf einen anderen Wahlmann übertragen.

Die Wahl und die Ernennung der Mitglieder des Verwaltungsrats erfolgt auf die Dauer von vier Jahren.

§ 30.

Der Verwaltungsrat wählt seinen Vorsitzenden und den stellvertretenden Vorsitzenden mit einfacher Stimmenmehrheit. Beide bedürfen der Bestätigung durch die staatliche Aufsichtsbehörde. Wird die Bestätigung dreimal versagt, so erfolgt die Ernennung durch die Aufsichtsbehörde.

§ 31.

Auf die Vertretung der Kreisgemeinde durch den Verwaltungsrat und auf die Bildung von Ausschüssen finden die §§ 10 und 11 entsprechende Anwendung.

§ 32.

Gegen die Wahl der Mitglieder des Verwaltungsrats steht wegen Verletzung der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen jedem Wahlmann Beschwerde an den Obersten Rat der Juden binnen einer Kaffrist von vierzehn Tagen zu, die mit der öffentlichen Feststellung des Wahlergebnisses beginnt.

§ 33.

Der Verwaltungsrat hat für jedes Rechnungsjahr einen Haushaltsplan aufzustellen. Er bestimmt, welche Beiträge ihn von den einzelnen Gemeinden zu leisten sind. Haushaltsplan und Feststellung der Beiträge bedürfen der Genehmigung des Obersten Rats.

*H
S. 111
S. 111
S. 111*

§ 34.

Der Verwaltungsrat wählt aus seiner Mitte einen Arbeitsausschuß für die laufenden Geschäfte.

Dem Arbeitsausschuß können vom Verwaltungsrat einzelne Arbeitsgebiete zur selbständigen Behandlung zugewiesen werden.

Der Vorsitzende des Verwaltungsrats ist zugleich Vorsitzender des Arbeitsausschusses.

Der Oberste Rat der Juden.

§ 35.

Der Oberste Rat der Juden übt die der Religionsgesellschaft als Ganzem zustehenden Korporationsrechte aus und vertritt ihre Interessen gegenüber der Landeszentralbehörde. Er überwacht und leitet das gesamte Tätigkeitsgebiet der Religionsgesellschaft unbeschadet der Gewissensfreiheit der Einzelpersonen, der Gemeinden und der Kultusvereine. Er kann Einrichtungen treffen und Anstalten errichten, die den Juden des Generalgouvernements oder eines größeren Gebietsteils gemeinsam sind. Er hat ferner das Recht, leistungsschwache Gemeinden zu unterstützen.

§ 36.

4.H
Der Oberste Rat besteht aus 14 weltlichen Angehörigen der jüdischen Religionsgesellschaft und aus 7 Rabbinern.

Sitz des Obersten Rats ist die Stadt Warschau.

§ 37.

Vier weltliche und zwei rabbinische Mitglieder des Obersten Rats ernennt die Landeszentralbehörde.

Zehn weltliche und fünf rabbinische Mitglieder des Obersten Rats werden durch Wahlmänner der Kreisgemeinden und der dem Obersten Rat unmittelbar unterstellten Großgemeinden gewählt.

Wahlmänner sind die gewählten Mitglieder der Kreisgemeinden und der Verwaltungsräte der unmittelbaren Großgemeinden.

Hat der Verwaltungsrat einer unmittelbaren Großgemeinde mehr als acht gewählte Mitglieder, so wählen die von der ersten und die von der zweiten Wahlkurie gewählten Gemeindebevollmächtigten getrennt je 4 Wahl-

männer aus den Mitgliedern des Verwaltungsrats mit einfacher Stimmenmehrheit.

Die Wahl des Obersten Rats erfolgt nach dem Grundsatz der Verhältniswahl; sie ist geheim.

Die Wahlmänner haben für je 50 000 jüdische Einwohner ihres Kreises oder ihrer Großgemeinde eine Wahlstimme. Bei der Berechnung der Wahlstimmen wird die Ziffer der jüdischen Bevölkerung von 50 000 zu 50 000 jeweils nach oben abgerundet.

Zu Mitgliedern des Obersten Rats können nur Personen ernannt oder gewählt werden, die in ihrer Gemeinde das passive Wahlrecht besitzen (§ 6).

Der Wahlmann kann mit schriftlicher Vollmacht sein Stimmrecht auf einen anderen Wahlmann übertragen.

Die Wahl und die Ernennung der Mitglieder des Obersten Rats erfolgt auf die Dauer von 8 Jahren.

§ 38.

Der Oberste Rat wählt seinen Vorsitzenden und den stellvertretenden Vorsitzenden mit einfacher Stimmenmehrheit; beide bedürfen der Bestätigung durch die Landeszentralbehörde. Wird die Bestätigung dreimal versagt, so erfolgt die Ernennung durch die Landeszentralbehörde.

§ 39.

Auf die Vertretung des Obersten Rats und auf die Bildung von Ausschüssen finden die §§ 10 und 11 entsprechende Anwendung.

§ 40.

Gegen die Wahl der Mitglieder des Obersten Rats steht wegen Verletzung der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen jedem Wahlmann Beschwerde an die Landeszentralbehörde binnen einer Kaffrist von vierzehn Tagen zu, die mit der öffentlichen Feststellung des Wahlergebnisses beginnt.

§ 41.

Der Oberste Rat hat für jedes Rechnungsjahr einen Haushaltsplan aufzustellen. Er bestimmt, welche Beiträge ihm von den einzelnen Gemeinden oder Kreisgemeinden zu leisten sind.

§ 42.

Der Oberste Rat wählt aus seiner Mitte einen Arbeitsausschuß für die laufenden Geschäfte. Dem Arbeitsausschuß können vom Obersten Rat einzelne Arbeitsgebiete zur selbständigen Behandlung zugewiesen werden.

Der Vorsitzende des Obersten Rats ist zugleich Vorsitzender des Arbeitsausschusses.

§ 43.

Der Oberste Rat kann die Erledigung einzelner seiner Aufgaben widerruflich den Verwaltungsräten der Kreisgemeinden übertragen.

Von den jüdischen Kultusvereinen.

§ 44.

Innerhalb einer jeden Gemeinde dürfen sich zum Zwecke der Errichtung und Unterhaltung von Synagogen und anderen religiösen Einrichtungen Kultusvereine bilden.

Die Bildung eines Kultusvereins bedarf der Genehmigung der staatlichen Aufsichtsbehörde.

Der Kultusverein ist in die Rolle des Obersten Rats der Juden einzutragen; durch die Eintragung erlangt er Korporationsrechte.

§ 45.

Die Landeszentralbehörde kann nach Anhörung des Obersten Rats verlangen, daß Vereinigungen, die eine Betstätte unterhalten, sich als Kultusvereine nach den Bestimmungen dieser Verordnung organisieren.

§ 46.

Die Kultusvereine haben sich einen Rabbiner und vier Vorstandsmitglieder zu wählen, die zusammen den Vorstand des Vereins bilden.

Die näheren Bestimmungen über die Wahl und die Wahlperiode der Vorstandsmitglieder und des Rabbiners und das Rechtsverhältnis des letzteren zum Kultusverein trifft die Satzung des Kultusvereins selbst.

§ 47.

Der Vorstand des Kultusvereins hat für jedes Rechnungsjahr einen Haushaltsplan aufzustellen. Der Haushaltsplan ist vor Beginn des Rechnungsjahres dem Verwaltungsrat der Kreisgemeinde oder der dem Obersten Rat unmittelbar unterstellten Großgemeinde zur Prüfung vorzulegen.

§ 48.

Die Landeszentralbehörde kann nach Anhörung des Obersten Rats bestimmen, daß Mitgliedern von Kultusvereinen eine entsprechende Befreiung von den Gemeindefumlagen gewährt wird, wenn die Einrichtungen des Kultusvereins fehlende oder ungenügende Gemeindeeinrichtungen ersetzen oder wenn den Mitgliedern des Kultusvereins die Benutzung der Gemeindeeinrichtungen billigerweise, namentlich zur Vermeidung eines Gewissenszwangs, nicht zugemutet werden kann.

Von den Rabbinern.

§ 49.

Der Oberste Rat stellt in einer Satzung die Grundsätze fest, die für die Zulassung zum Rabbineramte maßgebend sind. Diese Satzung bedarf der Genehmigung der Landeszentralbehörde.

Abgesehen von den durch die Satzung bestimmten Voraussetzungen dürfen zum Rabbineramte nur Personen zugelassen werden, die nach dem Zeugnis eines vom Obersten Rat anerkannten Kollegiums die Befähigung zum Rabbineramte besitzen.

Der Rabbiner muß, soweit die Landeszentralbehörde nicht eine Ausnahme zuläßt, die polnische und jüdische Sprache in Wort und Schrift beherrschen.

§ 50.

Der Oberste Rat führt ein Verzeichnis der Bewerber, die zum Rabbineramte zugelassen werden können.

§ 51.

Der Rabbiner muß sich durch eine vorbildliche Lebensführung innerhalb und außerhalb seines Dienstes der Achtung würdig erweisen, die sein Beruf erfordert.

Es ist dem Rabbiner untersagt, geschäftliche Unternehmungen zu betreiben oder sich an solchen zu beteiligen.

§ 52.

Rabbinische Tätigkeit darf nur von den Rabbinern der Gemeinden und der Kultusvereine ausgeübt werden. Ausnahmen kann der Oberste Rat gestatten.

§ 53.

Der Oberste Rat erläßt eine Dienstanweisung und eine Disziplinarverordnung für Rabbiner, sowie eine Verordnung über ihre Gehalts- und Pensionsverhältnisse und die Hinterbliebenenversorgung.

Beide Verordnungen bedürfen der Genehmigung der Landeszentralbehörde.

§ 54.

Prediger mit vom Obersten Rat anerkannter rabbinischer Vorbildung sind im Sinne dieser Verordnung als Rabbiner zu betrachten.

Von den Rabbinern der Gemeinden.

§ 55.

Außer dem Gemeinderabbiner, den jede Gemeinde und Großgemeinde anstellen muß, und der von Amts wegen dem Vorstand der Gemeinde oder dem Verwaltungsrat der Großgemeinde angehört, kann jede Gemeinde und Großgemeinde noch weitere Rabbiner bestellen.

Ihre Wahl erfolgt in derselben Weise wie die Wahl des Gemeinderabbiners.

Sie gehören nicht von Amts wegen den Verwaltungskörpern ihrer Gemeinde an; ihre Wahl in diese Körperschaften ist jedoch zulässig.

§ 56.

Die Wahl eines Rabbiners bedarf der Bestätigung durch den Obersten Rat der Juden. Die Bestätigung darf wegen der religiösen oder politischen Anschauung des Rabbiners nicht versagt werden.

§ 57.

Die Rabbiner werden von den Gemeinden lebenslänglich angestellt. Ihre Entlassung kann nur auf Antrag des Obersten Rats gemäß den Bestimmungen der Disziplinarverordnung (§ 53) durch die Landeszentralbehörde erfolgen,

1. wenn der Rabbiner zur Erfüllung seiner Amtspflichten unfähig ist, und zwar vorbehaltlich seiner Pensionsansprüche;
2. wenn der Rabbiner sich ein Verhalten zu schulden kommen läßt, das gegen die Würde oder die Pflichten seines Standes verstößt.

§ 58.

Der Gemeinderabbiner hat vorbehaltlich der Einteilung einer Großgemeinde in Rabbinatsbezirke die Aufsicht über die religiösen Einrichtungen, die Kultusbeamten, Religionslehrer und Schächter innerhalb der Gemeinde. Er hat das ausschließliche Recht zum Vollzuge von Trauungen und Ehescheidungen innerhalb seiner Gemeinde unter Vorbehalt der Rechte der Rabbiner der Kultusvereine (§ 59). Er hat die Pflicht, allsabbatlich und an den Feiertagen religiöse Vorträge zu halten.

Die rituelle Schächtung darf nur von solchen Personen ausgeübt werden, die hierzu durch den Gemeinderabbiner schriftlich ermächtigt sind.

Hat die Gemeinde neben dem Gemeinderabbiner noch andere Rabbiner angestellt, so wird das Tätigkeitsgebiet der einzelnen Rabbiner, insbesondere auch bezüglich der Aufsichtsbefugnisse, durch eine Dienststanweisung der Gemeinde geregelt. Die Dienststanweisung bedarf der Genehmigung des Obersten Rats.

Von den Rabbinern der Kultusvereine.

§ 59.

Die Aufsicht über die religiösen Einrichtungen und die Kultusbeamten eines Kultusvereins steht dem Rabbiner des Kultusvereins zu (§ 46). Das Gleiche gilt von der Aufsicht über die vom Kultusverein errichteten Religionschulen vorbehaltlich der Rechte der staatlichen Aufsichtsbehörde, so-

wie von der Ermächtigung und Beaufsichtigung der Schächter des Kultusvereins.

Der Rabbiner des Kultusvereins hat das Recht, Trauungen und Scheidungen vorzunehmen, bei denen Mitglieder seines Vereins oder deren Kinder beteiligt sind.

Die standesamtlichen Vorschriften werden hierdurch nicht berührt.

Von der Finanzwirtschaft.

§ 60.

Gemeinden, Kreisgemeinden und der Oberste Rat der Juden sind berechtigt, für ihre Bedürfnisse, soweit sie durch Einkünfte aus dem Vermögen, insbesondere aus Anstalten und Stiftungen oder durch besondere Zuwendungen nicht gedeckt sind, von den Angehörigen der jüdischen Religionsgesellschaft Gebühren und Abgaben, namentlich Umlagen vom Einkommen und vom Vermögen, zu erheben.

Die Einführung oder Veränderung von Gebühren und Abgaben setzt die Genehmigung der Landeszentralbehörde voraus.

Mit Genehmigung des Obersten Rats dürfen Gemeinden, Großgemeinden und Kreisgemeinden zur Deckung dringender im Haushaltsplan nicht vorgesehener Ausgaben eine besondere Umlage ausschreiben.

Dasselbe Recht steht dem Obersten Rat mit Genehmigung der Landeszentralbehörde zu.

Die bisherigen Bestimmungen über die Höchstgrenze der Steuerleistung und die Abgabensfreiheit der Gemeindevorstände sind aufgehoben.

Die Landeszentralbehörde erläßt eine besondere Steuerordnung über die Umlagen, Abgaben und Gebühren, deren Erhebung und Verwaltung und über die Zwangsvollstreckung gegen säumige Steuerpflichtige.

§ 61.

Die Kultusvereine erheben auf Grund freier Vereinbarung von ihren Mitgliedern Beiträge. Die Verpflichtung zur Zahlung dieser Beiträge richtet sich nach den Bestimmungen des Zivilrechts.

Von der staatlichen Aufsichtsbehörde.

§ 62.

Aufsichtsbehörde für Gemeinden und Großgemeinden ist der Kreischef.

Aufsichtsbehörde für Kreisgemeinden, die sich nur auf einen Kreis erstrecken, ist der Kreischef. Die Aufsichtsbehörde für Kreisgemeinden, die sich auf mehrere Kreise erstrecken, wird durch die Landeszentralbehörde bezeichnet.

Die Aufsichtsbehörde für die jüdische Religionsgesellschaft als Gesamtkörperschaft ist die Landeszentralbehörde.

Die Befugnisse der Landeszentralbehörde auf Grund dieser Verordnung übt der Verwaltungschef beim Generalgouvernement Warschau aus.

Die Aufsichtsbehörde hat das Recht, zu allen Sitzungen der Gemeindevorstände, der Versammlungen der Gemeindebewollmächtigten, der Verwaltungsräte der Großgemeinden und Kreisgemeinden, sowie zu den Sitzungen des Obersten Rats einen Kommissar zu entsenden.

§ 63.

Die näheren Bestimmungen zur Ausführung der auf Grund dieser Verordnung vorzunehmenden Wahlen erläßt die Landeszentralbehörde.

Die Ausführungsverordnung regelt insbesondere auch den Ersatz der Verwaltungsmitglieder, die während einer Wahlperiode ausscheiden.

Vom Beschwerderecht.

§ 64.

Zuständig für die Entscheidung über Beschwerden gegen Verfügungen, Anordnungen und Geschäftsführung der auf Grund dieser Verordnung bestehenden Verwaltungskörper sind im Instanzenweg und ohne Beschränkung der weiteren Beschwerde die gemäß dieser Verordnung übergeordneten Verwaltungskörper. Jede Beschwerde ist schriftlich einzureichen und zu begründen. Die Beschwerde hat keine aufschiebende Wirkung.

Die Beschwerdeinstanz kann durch einstweilige Verfügung den Vollzug der angefochtenen Maßnahmen aussetzen.

Die Entscheidung über die Beschwerden hat schriftlich zu erfolgen.

S t r a f b e s t i m m u n g e n .

§ 65.

Sofern nicht nach Kriegsrecht oder nach den allgemeinen Strafgesetzen eine härtere Strafe verwirkt ist, wird mit Geldstrafe bis zu 100 000 Mark oder mit Gefängnis bis zu 6 Monaten bestraft:

1. wer sich ohne Grund weigert, die Ernennung oder Wahl zu einem in dieser Verordnung vorgesehenen Amt oder Mandat anzunehmen, oder die aus der Ernennung beziehungsweise Wahl hervorgehenden Pflichten zu erfüllen. Bei fortdauernder Weigerung kann die Strafe so oft wiederholt werden, bis der Forderung der Aufsichtsbehörde Genüge geschehen ist;
2. wer durch Agitation in Wort, Schrift oder Druck andere zum Widerstand gegen den Vollzug dieser Verordnung anreizt oder anstiftet;
3. wer entgegen der Vorschrift der §§ 52 und 58 eine rabbinische Tätigkeit ausübt oder Trauungen und Ehescheidungen vornimmt, für die er nicht zuständig ist.

Die Anordnung dieser Strafen erfolgt durch schriftliche Verfügung der staatlichen Aufsichtsbehörde.

U e b e r g a n g s v o r s c h r i f t e n .

§ 66.

Bis zum Erlaß weiterer Bestimmungen durch die Aufsichtsbehörde bleiben die bisherigen Gemeinden bestehen und ihre Vorstände im Amt.

§ 67.

Bis die Wahl der Verwaltungsräte der Kreisgemeinden und des Obersten Rats der Juden erfolgt ist, übt die staatliche Aufsichtsbehörde deren Befugnisse aus.

§ 68.

Der Oberste Rat entscheidet, inwieweit Zeugnisse über die Befähigung zum Rabbineramt und über die Verleihung des Rabbinertitels, die vor Erlaß dieser Verordnung ausgestellt wurden, die Rechte aus den §§ 17 und 49 begründen.

§ 49, Absatz 3, findet auf Personen, die vor Erlaß dieser Verordnung als Rabbiner tätig waren, keine Anwendung.

§ 69.

Bis zur Einführung der Steuerordnung richtet sich das Steuerwesen der jüdischen Gemeinden nach den bisherigen Gesetzen, Verordnungen und Gebräuchen vorbehaltlich der Abänderung dieser Bestimmungen durch die staatliche Aufsichtsbehörde.

Schon vor Erlaß der Steuerordnung dürfen die Kreisgemeinden und der Oberste Rat mit Genehmigung der staatlichen Aufsichtsbehörde Umlagen und Gebühren erheben.

Die Gemeinden, die Kreisgemeinden und der Oberste Rat dürfen während der Dauer des Krieges, unabhängig von den allgemeinen Umlagen, von Personen mit einem Vermögen von 200 000 M. oder einem Einkommen von mehr als 15 000 M. mit Genehmigung der staatlichen Aufsichtsbehörde besondere Beiträge erheben.

Ausführungsvorschrift.

§ 70.

Mit der Ausführung dieser Verordnung wird der Verwaltungschef beim Generalgouvernement Warschau beauftragt; er erläßt die dazu erforderlichen Ausführungsvorschriften.

Warschau, den 1. November 1916.

Der Generalgouverneur
von Beseher.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Main body of faint, illegible text, appearing to be several paragraphs of a document.

Faint text at the bottom of the page, possibly a signature or footer.

Rozporządzenie
dotyczące organizacji
Żydowskiego Towarzystwa Religijnego
w
General-Gubernatorstwie Warszawskiem

Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego
Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Żydzi, mieszkańcy Gierał - Gubernatorstwa Warszawskiego tworzą Towarzystwo Religijne, publiczno-prawne. Towarzystwo Religijne dzieli się na gminy i na gminy powiatowe. Na jego czele stoi Naczelną Radą Żydowska. Gminy i gminy powiatowe oraz Towarzystwo Religijne mają prawa korporacyjne i prawo posiadania pieczęci.

Gmina żydowska.

§ 2.

Osoby wyznania żydowskiego, mieszkające w jednej gminie politycznej, tworzą gminę żydowską.

Jednakże państwowa władza nadzorcza po wysłuchaniu opinii Naczelnej Rady Żydowskiej może kilka gmin politycznych połączyć w jedną gminę żydowską, lub jedną gminę polityczną podzielić na kilka przestrzeniowo wyodrębnionych gmin żydowskich.

Zadania gminy żydowskiej.

§ 3.

Gmina żydowska ma, nie naruszając praw i obowiązków państwa oraz jego organów samorządnych, spełniać następujące zadania: 1. pieczę nad życiem religijnem; 2. wychowanie młodzieży; 3. opiekę nad ubogimi i pieczę społeczną; 4. zarządzanie majątkiem gminnym; 5. nadzór nad wszelkimi urządzeniami i zakładami w obrębie gminy, mianowicie synagogami i domami modlitwy obrzędu żydowskiego, nad związkami wyznaniowymi (§ 44 i następ.) oraz nad zarządzaniem fundacjami żydowskimi i stowarzyszeniami dobroczynnymi.

Gmina żydowska winna zwłaszcza urządzać i podtrzymywać synagogi, kąpiele rytualne i cmentarze, o ile potrzeby te skądinąd nie są dostatecznie zaspakajane. Ma również troszczyć się o dostawę mięsa odpowiadającego rytuałowi.

Następnie ma również troszczyć się o kształcenie młodzieży żydowskiej, przez zakładanie dostatecznej liczby szkół, o ile potrzeba ta skądinąd nie jest dostatecznie zaspokojona.

Szkoły religijne (chedery) uważane są również za szkoły, o ile udzielają nauki elementarnej w dostatecznej mierze.

Zarząd gminy żydowskiej i jego wybór.

§ 4.

Gminą żydowską zarządza zarząd, składający się z rabina gminy oraz czterech członków obieralnych.

§ 5.

Zarząd obierany jest przez tajne i bezpośrednie głosowanie zwyczajną większością głosów na przeciąg lat 4-ch. Przy równości głosów rozstrzyga losowanie.

Czynne prawo wyborcze zależnem jest od następujących warunków: 1. wyznanie żydowskie, 2. skończone 25 lat życia, 3. płeć męska, 4. zamieszkanie w obrębie gminy żydowskiej bez przerwy przynajmniej w ciągu 2 lat, 5. umiejętność czytania i pisania, 6. opłacanie składki na rzecz gminy żydowskiej. Punkt 6 nie dotyczy osób, które ze względu na swoje stanowisko urzędowe zwolnione są od płacenia składki.

Prawo wyborcze jest w zawieszeniu podczas postępowania upadłościowego, utraty praw obywatelskich, ubezwłasnowolnienia i kary więziennej.

§ 6.

Bierne prawo wyborcze jest zależnem oprócz w art. 5 wymienionych warunków, jeszcze od następujących: 1. skończonych lat 30, 2. nieskazitelności obywatelskiej.

§ 7.

Przeciwko wyborowi członka zarządu służy każdemu członkowi gminy, posiadającemu czynne prawo wyborcze, w wypadku naruszenia postanowień, zawartych w niniejszem rozporządzeniu, prawo wniesienia zażalenia do rady zarządzającej gminy powiatowej. Zażalenie winno być wniesione w ciągu terminu prekluzyjnego — 14 dni. Termin prekluzyjny rozpoczyna się z dniem publicznego stwierdzenia rezultatu wyborów.

Na decyzję rady zarządzającej przysługuje skarżącemu prawo wniesienia dalszego zażalenia do Naczelnej Rady Żydowskiej. Powtórne zażalenie winno być wniesione w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji rady zarządzającej.

§ 8.

W każdej gminie winien być ustanowiony rabin, który jest obierany przez tajne i bezpośrednie głosowanie zwyczajną większością głosów członków gminy, posiadających czynne prawo wyborcze.

Zarządzanie gminą żydowską.

§ 9.

Zarząd obiera z pośród siebie przewodniczącego, który zwołuje posiedzenia zarządu i kieruje nimi. W razie przeszkody zastępuje go najstarszy z członków zarządu.

§ 10.

Zarząd reprezentuje gminę we wszystkich stosunkach prawnych. Dokumenty, obowiązujące gminę, winny być podpisane przez przewodniczącego lub jego zastępcę i dwóch członków zarządu, oraz opatrzone pieczęcią gminy żydowskiej.

§ 11.

Zarząd może dla poszczególnych zadań mianować komisje, do których mogą być również powołane osoby, nie należące do zarządu.

Przewodniczący ma prawo asystowania na wszystkich posiedzeniach komisji z głosem doradczym.

§ 12.

Zarząd układa budżet na każdy rok obrachunkowy i listę imienną członków gminy z oznaczeniem nałożonej na każdego składki.

Budżet i wykaz składek winne być zatwierdzone przez Naczelną Radę Żydowską z zastrzeżeniem, że możliwe jest przekazanie tego radzie zarządzającej gminy powiatowej (§ 43).

§ 13.

Budżet i wykaz składek mają być dostępne w ciągu 8 dni dla członków gminy, o czym winny przedtem nastąpić zawiadomienia publiczne we właściwej formie.

Po upływie następnego tygodnia budżet i wykaz składek wraz z zażaleniami winny być przesłane radzie zarządzającej gminy powiatowej. O ile rada, zgodnie z § 43, nie jest mocna sama rozstrzygać, winna je ze swojemi uwagami i wnioskami przesłać Radzie Naczelnej. Zażalenia, wniesione po upływie drugiego tygodnia, mogą być przez przyjmujące je instancje odrzucone jako spóźnione.

Wielkie gminy żydowskie.

§ 14.

Dla gmin żydowskich, liczących przeszło 5000 mieszkańców żydów, państwowa władza nadzorcza może, zgodnie z §§ 15 — 25, nakazać zaprowadzenie specjalnej organizacji zarządu dla wielkich gmin.

Centralna władza krajowa może postanowić, aby wielka gmina została wyodrębniona z gminy powiatowej i bezpośrednio podlegała Naczelnej Radzie Żydowskiej.

Co do tych zarządzeń winna być uprzednio wysłuchana Naczelna Rada Żydowska.

Przepisy o gminach stosują się odpowiednio do wielkich gmin.

§ 15.

Gmina jest zarządzana przez pełnomocników gminy i przez radę zarządzającą.

Państwowa władza nadzorcza określa liczbę pełnomocników i członków rady zarządzającej.

Rada zarządzająca składa się przynajmniej z 5-ciu, a w bezpośrednich wielkich gminach przynajmniej z 8-miu członków.

Oprócz tego państwowa władza nadzorcza powołuje do rady zarządzającej bezpośrednich wielkich gmin jeszcze 3-ch członków, którzy w gminie posiadają bierne prawo wyborcze (§ 6).

Pełnomocnicy i rada zarządzająca.

§ 16.

Pełnomocnicy są wybierani przez członków gminy żydowskiej, posiadających prawo wyborcze (§ 5).

§ 17.

Wybory odbywają się w 2-ch kurjach. W pierwszej kurji mają prawo wyborcze posiadający wyższe wykształcenie lub tacy, którzy ukończyli 6-cio klasową szkołę średnią, lub zatwierdzoną przez państwo szkołę zawodową, rzemieślniczą lub rolniczą, lub tacy, którym uznane przez Naczelną Radę Żydowską Kolegium udzieliło tytułu rabina.

§ 18.

Każda kurja wyborcza wybiera jednakową liczbę pełnomocników. Wybory odbywają się w obydwóch kurjach na zasadach wyborów proporcjonalnych. Wszyscy wyborcy mają w swych kurjach jednakowe prawo głosu. Wybory są tajne.

§ 19.

Pełnomocnicy obierają radę zarządzającą na zasadach wyborów proporcjonalnych.

§ 20.

Pełnomocnicy i rada zarządzająca obierani są na przeciąg lat 4-ch.

§ 21.

Na wybór pełnomocników przysługuje każdemu członkowi gminy posiadającemu prawo wyborcze, prawo wniesienia zażalenia zgodnie z § 7, na wybór zaś członków rady zarządzającej — każdemu pełnomocnikowi.

§ 22.

Rada zarządzająca i pełnomocnicy obierają swych przewodniczących i zastępców przewodniczącego zwyczajną większością głosów. Wybór podlega zatwierdzeniu przez państwową władzę nadzorczą. O ile wybór trzykrotnie nie uzyska zatwierdzenia, to państwowa władza nadzorcza mianuje przewodniczących.

§ 23.

Zebranie pełnomocników rozstrzyga następujące sprawy: 1. zatwierdzenie budżetu; 2. wyznaczanie składek i wydawanie rozporządzeń o pobieraniu składek, opłat i innych podatków; 3. zaciąganie pożyczek; 4. wydatkowanie ponad budżet, gdy suma ta w danym roku przewyższa 3000 mk.; 5. zakładanie i urządzanie lub zasadniczą reformę zakładów gminnych; 6. wydawanie ogólnie obowiązujących przepisów i statutów w sprawach gminnych; 7. zmiany w stanie majątku nieruchomości gminy; 8. wybór rabina gminnego; 9. szczególne sprawy, których opracowanie państwowa władza nadzorcza lub rada zarządzająca przekazała pełnomocnikom. Uchwała pełnomocników w sprawach tych następuje na zasadzie wniosków rady zarządzającej. Pełnomocnicy mają prawo założenia protestu na działalność rady zarządzającej. O ile nie dochodzi do jedności pomiędzy radą zarządzającą a pełnomocnikami, rozstrzyga Rada Naczelna. Rada zarządzająca bierze udział w posiedzeniu pełnomocników z głosem doradczym.

§ 24.

Całkowite zarządzanie gminą należy do rady zarządzającej, o ile w poprzednich paragrafach czynności zarządzania nie są przekazane pełnomocnikom gminnym.

Okręgi rabiniczne.

§ 25.

Naczelna Rada Żydowska ma prawo z zezwolenia państwowej władzy nadzorczej podzielić wielkie gminy na kilka okręgów rabinicznych.

Każdy okręg rabiniczny musi mieć rabina, którego obierają pełnomocnicy zwyczajną większością głosów.

Przeniesienie rabina do innego okręgu rabinicznego przeciw jego woli może nastąpić jedynie z zezwolenia Naczelnej Rady Żydowskiej.

Żydowska gmina powiatowa.

§ 26.

Gminy, położone w obrębie jednego powiatu, tworzą gminę powiatową, z zastrzeżeniem przepisów, w § 14 ustęp 2 zawartych.

Centralna władza krajowa może połączyć kilka powiatów w jedną gminę powiatową.

Z zastrzeżeniem innych postanowień centralnej władzy krajowej siedzibą gminy powiatowej jest siedziba naczelnika powiatu. O ile gmina powiatowa rozciąga się na przestrzeń kilku powiatów, siedzibę jej wyznacza centralna władza krajowa.

§ 27.

Gmina powiatowa urządza i podtrzymuje zakłady i urządzenia, które służą wspólnie dla mieszkańców powiatu, a zwłaszcza: szpitale, domy sierot i zakłady wychowawcze. Gmina powiatowa ma nadzór nad działalnością pojedynczych gmin. Wspiera gminy finansowo słabe w obrębie powiatu; reprezentuje interesy gminy powiatowej, oraz pojedynczych gmin przed państwowym urzędem powiatowym.

Zarządzanie żydowską gminą powiatową.

§ 28.

Gminą powiatową zarządza rada zarządzająca. Składa się ona z jedenastu członków Żydowskiego Towarzystwa Religijnego, z których trzech mają być rabini.

§ 29.

Trzech członków rady zarządzającej mianuje państwowa władza nadzorcza. Pięciu świeckich członków i trzech duchownych obierają wyborcy gmin w powiecie.

Wyborcami w gminach są członkowie zarządów gmin i rady zarządzające nie podległych bezpośrednio Naczelnej Radzie wielkich gmin. O ile rada zarządzająca wielkiej gminy składa się więcej, niż z pięciu członków, wybierają reprezentanci wybrani z 1-ej i 2-ej kurji oddzielnie po dwóch wyborców z pośród członków rady zarządzającej zwyczajną większością głosów. Prezes rady zarządzającej, a w razie przeszkody jego zastępca wstępuje dodatkowo jako piąty.

Wybory do rady zarządzającej gminy powiatowej odbywają się na zasadach proporcjonalności. Są one tajne.

Wyborcom przysługuje jeden głos wyborczy na każde 5000 żydów — mieszkańców ich gminy. Przy obliczaniu głosów wyborczych liczba mieszkańców — żydów winna być zaokrąglona wzwyż od 5000 do 5000.

Na członków rady zarządzającej mogą być powołane lub obrane tylko osoby, posiadające w swojej gminie bierne prawo wyborcze (§ 6).

Wyborca może powierzyć swoje prawo głosu drugiemu wyborcy na mocy piśmiennego upoważnienia.

Wybór i mianowanie członków rady zarządzającej następuje na okres lat 4-eh.

§ 30.

Rada zarządzająca obiera swego przewodniczącego i jego zastępcę zwyczajną większością głosów. Obydwaj podlegają zatwierdzeniu przez państwową władzę nadzorczą. O ile trzykrotnie nie zostaną zatwierdzeni, przewodniczącego i jego zastępcę mianuje władza nadzorczą.

§ 31.

Co do zastępowania gminy powiatowej przez radę zarządzającą oraz tworzenia komisji znajdują odpowiednie zastosowanie §§ 10 i 11.

§ 32.

Na wybór członków rady zarządzającej, w razie naruszenia zawartych w niniejszym rozporządzeniu przepisów, przysługuje każdemu wyborcy prawo wniesienia zażalenia do Naczelnej Rady Żydowskiej w ciągu 14-dniowego terminu prekluzyjnego, rozpoczynającego się z dniem publicznego stwierdzenia rezultatu wyborów.

§ 33.

Rada zarządzająca układa budżet na każdy rok obrachunkowy i określa, jakie składki na jej rzecz winne ponosić poszczególne gminy. Budżet i rozpis składek wymagają zatwierdzenia przez Radę Naczelną.

§ 34.

Rada zarządzająca obiera z pośród siebie Wydział Wykonawczy dla spraw bieżących. Rada zarządzająca może przekazać Wydziałowi Wykonawczemu poszczególne działy pracy dla samodzielnego załatwiania.

Prezes rady zarządzającej jest jednocześnie przewodniczącym wydziału wykonawczego.

N a c z e l n a R a d a Ż y d o w s k a .

§ 35.

Naczelna Rada Żydowska wykonywa przysługujące Towarzystwu Religijnemu, jako całości,

prawa korporacyjne i reprezentuje jego interesy przed centralną władzą krajową. Ma nadzór i kieruje całym zakresem działalności Towarzystwa Religijnego, nie naruszając wolności przekonań poszczególnych osób, gmin i związków wyznaniowych.

Może podejmować urzędowne i zakładać instytucje, wspólnie dla żydów Generał-Gubernatorstwa lub większego jego obszaru. Następnie ma prawo wspierania gmin finansowo słabych.

§ 36.

Naczelna Rada składa się z 14-tu świeckich członków Żydowskiego Towarzystwa Religijnego i z 7-iu rabinów. Siedzibą Rady Naczelnej jest miasto Warszawa.

§ 37.

Czterech świeckich i dwóch duchownych członków Naczelnej Rady powołuje centralna władza krajowa.

Dziesięciu świeckich i pięciu duchownych członków Rady Naczelnej obierają wyborcy gmin powiatowych i wielkich gmin, bezpośrednio podległych Radzie Naczelnej.

Wyborcami są obrani członkowie gmin powiatowych i rad zarządzających bezpośrednio wielkich gmin.

O ile rada zarządzająca bezpośrednio wielkiej gminy ma wybranych więcej niż ośmiu członków, obierają pełnomocnicy wybrani z 1-ej i 2-ej kurji oddzielnie po 4-ch wyborców z pośród członków rady zarządzającej zwyczajną większością głosów.

Wybory Rady Naczelnej odbywają się na zasadach proporcjonalności. Są one tajne.

Wyborcy mają na każde 50000 mieszkańców żydów ich powiatu lub ich wielkiej gminy jeden głos wyborczy. Przy obliczaniu głosów, liczba mieszkańców żydów winna być zaokrąglona w górę od 50000 do 50000.

Na członków Rady Naczelnej mogą być mianowane lub obierane tylko osoby, posiadające w swojej gminie bierne prawo wyborcze (§ 6).

Wyborca może powierzyć głos swój innemu wyborcy na mocy piśmiennego upoważnienia.

Wybór i mianowanie członków Rady Naczelnej następuje na okres lat 8-iu.

§ 38.

Rada Naczelna obiera swego przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego zwyczajną większością głosów. Obydwaj podlegają zatwierdzeniu przez centralną władzę krajową. W razie trzykrotnej odmowy zatwierdzenia, następuje mianowanie przez centralną władzę krajową.

§ 39.

Co do zastępowania Rady Naczelnej i tworzenia wydziałów znajdują odpowiednie zastosowanie §§ 10 i 11.

§ 40.

W razie naruszenia zawartych w niniejszem rozporządzeniu przepisów, na wybór członków Rady Naczelnej każdemu wyborcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do centralnej władzy krajowej w ciągu 14-dniowego terminu prekluzyjnego. Termin ten rozpoczyna się z chwilą publicznego stwierdzenia rezultatu wyborów.

§ 41.

Rada Naczelna ma układać budżet na każdy rok obrachunkowy i określa, jakie mają być wnoszone przez oddzielne gminy lub gminy powiatowe składki na jej rzecz.

§ 42.

Rada Naczelna obiera z pośród siebie Wydział Wykonawczy dla spraw bieżących. Rada Naczelna może przekazać Wydziałowi Wykonawczemu poszczególne zakresy pracy dla samodzielnego załatwienia.

Prezes Rady Naczelnej jest jednocześnie przewodniczącym Wydziału Wykonawczego.

§ 43.

Rada Naczelna może przekazać radom zarządzającym gmin powiatowych spełnianie poszczególnych swych zadań z prawem odwołania.

O żydowskich związkach wyznaniowych.

§ 44.

W obrębie każdej gminy mogą się tworzyć związki wyznaniowe w celu urzędzenia i utrzymywania synagog i innych urzędzeń religijnych. Utworzenie związku wyznaniowego wymaga zezwolenia państwowej władzy nadzorczej.

Związek wyznaniowy umieszczony być winien w rejestrze Naczelnej Rady Żydowskiej, przez co uzyskuje prawa korporacyjne.

§ 45.

Centralna władza krajowa, po wysłuchaniu Rady Naczelnej może zażądać, aby związki, utrzymujące domy modlitwy, organizowały się jako związki wyznaniowe na zasadach niniejszego rozporządzenia.

§ 46.

Związki wyznaniowe winny sobie obrać jednego rabina i czterech członków zarządu, którzy razem stanowią zarząd związku.

Bliższe przepisy, dotyczące się wyborów, kadencji wyborczej członków zarządu i rabina oraz stosunku prawnego rabina do związku wyznaniowego, określa sam statut związku wyznaniowego.

§ 47.

Zarząd zw. wyznaniowego układa budżet na każdy rok obrachunkowy. Budżet ten powinien być przedstawiony dla sprawdzenia przed początkiem roku obrachunkowego radzie zarządzającej gminy powiatowej lub wielkiej gminy podległej bezpośrednio Radzie Naczelnej.

§ 48.

Centralna władza krajowa po wysłuchaniu Naczelnej Rady może postanowić, aby członkowie związków wyznaniowych zostali odpowiednio zwolnieni od płacenia składki gminnej, jeżeli urzędzenia związku wyznaniowego zastępują brakujące albo niedostateczne urzędzenia gminne, lub gdyby wymaganie od członków związków wyznaniowych, żeby korzystali z urzędzeń gminnych, było niesłuszne, zwłaszcza sprzeciwiające się wolności przekonań.

R a b i n i.

§ 49.

Naczelna Rada Żydowska ustanawia w statucie zasady miarodajne dla dopuszczenia do sprawowania urzędu rabina. Statut ten winien być zatwierdzony przez centralną władzę krajową.

Niezależnie od określonych w statucie wymagań, do zajęcia urzędu rabina mogą być dopuszczone jedynie osoby, mające według zaświadczenia Kolegium, uznanego przez Radę naczelną, uzdolnienie do sprawowania urzędu rabina.

Rabin powinien władać językiem polskim i żydowskim w słowie i piśmie, o ile centralna władza krajowa nie dopuszcza wyjątków.

§ 50.

Rada Naczelna prowadzi spis kandydatów, którzy mogą być dopuszczeni do sprawowania urzędu rabina.

§ 51.

Rabin powinien przez wzorowy tryb życia przy pełnieniu swych czynności i poza niemi, okazać się godnym powagi, jakiej wymaga jego zawód.

Zakazuje się rabinowi prowadzić interesy handlowe lub brać w nich udział.

§ 52.

Działalność rabina może być spełniana jedynie przez rabinów gmin i związków wyznaniowych. Na wyjątki może zezwolić Rada Naczelna.

§ 53.

Rada Naczelna wydaje dla rabinów przepisy służbowe i regulamin dyscyplinarny, jakoteż przepisy o ich pensji, emeryturze i zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot.

Obydwa rozporządzenia podlegają zatwierdzeniu przez centralną władzę krajową.

§ 54.

Kaznodzieje z wykształceniem rabinicznym, uznanem przez Naczelną Radę w myśl niniejszego rozporządzenia, uważani być mają za rabinów.

Rabini gminni.

§ 55.

Oprócz rabina gminnego, którego musi utrzymywać każda gmina i każda wielka gmina i który z urzędu należy do zarządu gminy lub do rady zarządzającej wielkiej gminy, może każda gmina i wielka gmina ustanowić jeszcze innych rabinów.

Wybór ich odbywa się tak samo, jak wybór rabinów gminnych.

Oni nie należą z urzędu do organów zarządu ich gminy. Wybór ich do tych organów jest jednakże dopuszczalny.

§ 56.

Wybór rabina podlega zatwierdzeniu przez Naczelną Radę Żydowską. Zatwierdzenia nie można odmówić ze względu na zapatrywania religijne lub polityczne rabina.

§ 57.

Posada rabina przy gminie jest dożywotnią. Zwolnienie z urzędu może nastąpić jedynie na wniosek Rady Naczelnej zgodnie z przepisami regulaminu dyscyplinarnego (§ 53) przez centralną władzę krajową:

1. gdy rabin jest niezdolny do pełnienia swoich obowiązków służbowych, a to z zachowaniem jego praw do emerytury, i

2. o ile rabin zawini zachowaniem się, sprzeciwiającem się godności lub obowiązkowi jego stanu.

§ 58.

Rabin gminny, z zastrzeżeniem podziału wielkiej gminy na okręgi rabiniczne, ma nadzór nad urządzeniami religijnymi, funkcjonarjuszami wyznaniowymi, nauczycielami religji i rzezakami w obrębie gminy. Ma on wyłączne prawo udzielania ślubów i rozwodów w obrębie swojej gminy z zastrzeżeniem praw rabinów związków wyznaniowych (§ 59). Ma on obowiązek co sobotę i w święta wygłaszać kazania.

Rytualne zarzynanie może być wykonywane jedynie przez osoby, piśmiennie do tego przez rabina gminnego upoważnione.

O ile gmina, obok rabina gminnego, utrzymuje jeszcze innych rabinów, zakres działalności poszczególnych rabinów, zwłaszcza prawo nadzoru, zostaje uregulowany przez przepisy służbowe gminy. Przepisy służbowe podlegają zatwierdzeniu przez Radę Naczelną.

R a b i n i Z w i ą z k ó w W y z n a n i o w y c h.

§ 59.

Nadzór nad urządzeniami religijnymi i nad funkcjonarjuszami wyznaniowymi związku wyznaniowego pełni rabin związku wyznaniowego (§ 46).

To samo tyczy się nadzoru nad szkołami religijnymi, urządzeniami przez związek wyznaniowy, z zastrzeżeniem praw państwowej władzy nadzorczej, jak również udzielania upoważnienia i nadzoru nad rzezakami związku wyznaniowego.

Rabin związku wyznaniowego ma prawo udzielać ślubów i rozwodów, w których stronami są członkowie jego związku lub ich dzieci.

Nie narusza się niniejszem przepisów stanu cywilnego.

Gospodarka finansowa.

§ 60.

Gminy, gminy powiatowe i Naczelna Rada Żydowska mają prawo na pokrycie swych potrzeb, o ile potrzeby te nie mogą być zaspokojone dochodami z majątku, zwłaszcza z zakładów i fundacji lub przez specjalne zapisy, pobierać od członków Żydowskiego Towarzystwa Religijnego opłaty i podatki, zwłaszcza podatki: dochodowy i od majątków.

Wprowadzenie i zmiana opłat i podatków zależy od zezwolenia centralnej władzy krajowej.

Z zezwolenia Naczelnej Rady gminy, wielkie gminy oraz gminy powiatowe mogą rozpisywać specjalne składki dla pokrycia pilnych wydatków, nieprzewidzianych w budżecie.

To samo prawo przysługuje Naczelnej Radzie z zezwolenia centralnej władzy krajowej.

Dotychczasowe przepisy o maksymalnej wysokości składki i o zwolnieniu od opłat członków zarządów gmin zostają zniesione.

Centralna władza krajowa wyda specjalną ustawę co do składek, podatków i opłat, przepisy o sposobie ich pobierania i zarządzania nimi, oraz przepisy o egzekucji na zwlekających kontrahentach.

§ 61.

Związki wyznaniowe pobierają składki od swoich członków na zasadzie dobrowolnego układu. Zobowiązanie do płacenia tych składek reguluje się przepisami prawa cywilnego.

O Państwowej Władzy Nadzorczej.

§ 62.

Władzą nadzorczą dla gmin i wielkich gmin jest naczelnik powiatu.

Władzą nadzorczą dla gmin powiatowych, rozciągających się na jeden tylko powiat, jest naczelnik powiatu.

Władza nadzorcza dla gmin powiatowych, które rozciągają się na kilka powiatów, zostaje ustanowiona przez centralną władzę krajową.

Władzą nadzorczą dla Żydowskiego Towarzystwa Religijnego, jako ciała zbiorowego, jest centralna władza krajowa.

Funkcje centralnej władzy krajowej na mocy niniejszego rozporządzenia wypełnia Szef Zarządu Cywilnego przy General-Gubernatorstwie Warszawskiem.

Władza nadzorcza ma prawo delegować Komisarza na wszystkie posiedzenia zarządów gmin, zebrań pełnomocników, rad zarządzających wielkich gmin i gmin powiatowych oraz na posiedzenia Naczelnej Rady.

§ 63.

Blіszsze przepisy, tyczące się dokonania wyborów na mocy niniejszego rozporządzenia, wyda centralna władza krajowa.

Rozporządzenie wykonawcze reguluje również sprawę zastępstwa członków zarządu, którzy ustępują podczas kadencji wyborczej.

Prawo zażaleń.

§ 64.

Właściwymi dla rozstrzygnięcia zażaleń na dyspozycje, zarządzenia i działalność organów zarządzających, istniejących na mocy niniejszego rozporządzenia, są w trybie instancyjnym i bez ograniczenia dalszych zażaleń organy zarządzające, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem kolejno wyższe.

Każde zażalenie winno być wniesione i umotywowane na piśmie. Wniesienie zażalenia niema skutków wstrzymujących.

Instancja apelacyjna może przez tymczasowe rozporządzenie odroczyć wykonanie zaskarżonej decyzji.

Rozstrzygnięcie zażaleń powinno być piśmienne.

Postanowienia karne.

§ 65.

O ile według prawa wojennego lub ogólnego kodeksu karnego nie należy zastosować cięższej kary, karą pieniężną do 100 000 mk. lub więzieniem do 6 miesięcy karany będzie:

1. kto bez powodu odmawia przyjęcia urzędu lub mandatu, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu na mocy mianowania albo wyboru, lub kto odmawia spełniania obowiązków, wynikających z mianowania albo z wyboru. Przy ciągłem odmawianiu kara może być powtarzana tylokrotnie, dopóki nie będzie zadość uczynione żądaniu państwowej władzy nadzorczej;

2. kto agitując słowem, w piśmie lub druku nawołuje i podnieca innych do oporu przeciwko wykonaniu niniejszego rozporządzenia;

3. kto wbrew przepisom §§ 52 i 58, wykonywa czynności rabina lub udziela ślubów i rozwodów, nie będąc do tego powołanym.

Zarządzenie tych kar następuje na mocy piśmiennego rozporządzenia państwowej władzy nadzorczej.

Przepisy przejściowe.

§ 66.

Do chwili wydania dalszych przepisów przez władzę nadzorczą dotychczasowe gminy i ich zarządy funkcjonują nadal.

§ 67.

Do chwili wyboru rad zarządzających gmin powiatowych oraz Naczelnej Rady Żydowskiej czynności ich sprawuje państwowa władza nadzorcza.

§ 68.

Naczelna Rada rozstrzyga, w jakim stopniu udzielone przed wydaniem niniejszego rozporządzenia świadectwa o uzdolnieniu do pełnienia czynności rabina i o udzieleniu tytułu rabina uzasadniają prawa z tytułu przepisów §§ 17 i 49.

§ 49 ust. 3 nie dotyczy osób, które przed wydaniem niniejszego rozporządzenia sprawowały czynności rabinów.

§ 69.

Do chwili wprowadzenia regulaminu podatkowego ustrój podatkowy gmin żydowskich reguluje się według dotychczasowych przepisów, rozporządzeń i zwyczajów z zastrzeżeniem zmian tych przepisów przez państwową władzę nadzorczą.

Już przed wydaniem regulaminu podatkowego gminy powiatowe i Naczelna Rada mogą pobierać podatki i opłaty z zezwolenia państwowej władzy nadzorczej.

Gminy, gminy powiatowe i Naczelna Rada podczas trwania wojny, niezależnie od ogólnych składek mogą pobierać z zezwolenia państwowej władzy nadzorczej specjalne składki od osób, posiadających majątek wartości 200000 mk. lub dochody, przewyższające 15000 mk.

Przepis wykonawczy.

§ 70.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierzone jest Szefowi Zarządu Cywilnego przy General-Gubernatorstwie, który w tym celu wydaje niezbędne przepisy wykonawcze.

Warszawa, dnia 1 listopada 1916 r.

General-Gubernator
von Beseler.

1800 - 1801
1802 - 1803
1804 - 1805

1806 - 1807
1808 - 1809
1810 - 1811
1812 - 1813
1814 - 1815
1816 - 1817
1818 - 1819
1820 - 1821
1822 - 1823
1824 - 1825
1826 - 1827
1828 - 1829
1830 - 1831
1832 - 1833
1834 - 1835
1836 - 1837
1838 - 1839
1840 - 1841
1842 - 1843
1844 - 1845
1846 - 1847
1848 - 1849
1850 - 1851
1852 - 1853
1854 - 1855
1856 - 1857
1858 - 1859
1860 - 1861
1862 - 1863
1864 - 1865
1866 - 1867
1868 - 1869
1870 - 1871
1872 - 1873
1874 - 1875
1876 - 1877
1878 - 1879
1880 - 1881
1882 - 1883
1884 - 1885
1886 - 1887
1888 - 1889
1890 - 1891
1892 - 1893
1894 - 1895
1896 - 1897
1898 - 1899
1900 - 1901

1902 - 1903
1904 - 1905
1906 - 1907
1908 - 1909
1910 - 1911
1912 - 1913
1914 - 1915
1916 - 1917
1918 - 1919
1920 - 1921
1922 - 1923
1924 - 1925
1926 - 1927
1928 - 1929
1930 - 1931
1932 - 1933
1934 - 1935
1936 - 1937
1938 - 1939
1940 - 1941
1942 - 1943
1944 - 1945
1946 - 1947
1948 - 1949
1950 - 1951
1952 - 1953
1954 - 1955
1956 - 1957
1958 - 1959
1960 - 1961
1962 - 1963
1964 - 1965
1966 - 1967
1968 - 1969
1970 - 1971
1972 - 1973
1974 - 1975
1976 - 1977
1978 - 1979
1980 - 1981
1982 - 1983
1984 - 1985
1986 - 1987
1988 - 1989
1990 - 1991
1992 - 1993
1994 - 1995
1996 - 1997
1998 - 1999
2000 - 2001

2002 - 2003
2004 - 2005
2006 - 2007
2008 - 2009
2010 - 2011
2012 - 2013
2014 - 2015
2016 - 2017
2018 - 2019
2020 - 2021
2022 - 2023
2024 - 2025
2026 - 2027
2028 - 2029
2030 - 2031
2032 - 2033
2034 - 2035
2036 - 2037
2038 - 2039
2040 - 2041
2042 - 2043
2044 - 2045
2046 - 2047
2048 - 2049
2050 - 2051
2052 - 2053
2054 - 2055
2056 - 2057
2058 - 2059
2060 - 2061
2062 - 2063
2064 - 2065
2066 - 2067
2068 - 2069
2070 - 2071
2072 - 2073
2074 - 2075
2076 - 2077
2078 - 2079
2080 - 2081
2082 - 2083
2084 - 2085
2086 - 2087
2088 - 2089
2090 - 2091
2092 - 2093
2094 - 2095
2096 - 2097
2098 - 2099
2100 - 2101

פֿאַרדנונג

וועגען דער אָרגאַניזאַציע פֿון דער
יודישער רעליגיאָנס-געזעלשאַפט אין
גענעראַל-גובערנעמענט וואַרשאַ.

DECLARATION

STATE OF NEW YORK - IN SENATE
JANUARY 11, 1912.
REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE.

ALBANY: 1912.

פער אַרדנונג

וועגען דער אָרגאַניזאַציע פון דער יודישער רעליגיאָנס-געזעלשאַפֿט אין גענעראַל-ניבערנעמענט וואַרשא.

אַלגעמיינע תקנות.

§ 1

די יודען אין וואַרשעווער גענעראַל-געזעלשאַפֿט בינדען אַ פּענאַלטי-רעכטליכע רעליגיאָנס-געזעלשאַפֿט.
די רעליגיאָנס-געזעלשאַפֿט צוטײלס זיך אויף קהילות און קרייז-קהילות. אָן זייער שפּיץ שטעהט דער יודישער איבער-ראַט.
די קהילות און קרייז-קהילות, אויך די רעליגיאָנס-געזעלשאַפֿט שאַפט אַלס אַזעלכע, האָבען קאָרפּאָראַציאָנסרעכט, און דאָס רעכט צו האָבען אַנאַפיציעליען שטעמפּעל.

די יודישע קהילה.

§ 2

די פּערזאָנען פון יודישען גלויבען, וועלכע וואוינען אין אײַן פּאָליטישער געמײנדע, בינדען אַ יודישע קהילה.
אַבער די אויפזיכטס-מאַכס פֿון דער מלוכה קען, נאָך אײַס-הערען די מײנונג פֿון יודישען איבער-ראַט, פֿעראַייניגען די יודען פֿון עטליכע פּאָליטישע געמײנדעס אין אײַן יודישע קהילה, אָדער צעטיילען די יודען פֿון אײַן פּאָליטישער געמײנדע אין עטליכע לאַקאַל-אַבגעזונדערטע יודישע קהילות.

די אויפגאַבען פון דער יודישער קהילה.

§ 3

די יודישע קהילה האָט צו ערפֿילען, נישט בעזייערענדיג די רעכט און פֿליכטען פֿון דער מלוכה און פֿון אײַערע זעלבסט-פּערזאָלונגס-אַרגאַנען, די פֿאָלגענדע אויפגאַבען:

(1) אָנפֿיהרונג פֿון רעליגיעזען לעבען;

(2) ערציהונג פֿון דער יוגענד;

(3) פּערזאָרגונג פֿון אַרײַמע-לייט און סאַציאַלע תּמיכה;

(4) פּערזאָלונג מיטן פּאַרמעגען פֿון דער קהילה;

(5) אויפזיכט אין דער קהילה גופא איבער אַלע אָנסטי-

טוציקעס דײַנו: בתי-כּנסיות, בתי-מדרשים און אויך אַנדערע יודיש-

שע געבעט-הייזער, איבער די קולטוס-פּעראַיינען § 44 און די וויי-
טערזיגע און איבער דער פּערוואַלטונג פון יודישע וואַילטעטיגע
אַנשטאַלטען אין צדקה-חברות.

די יודישע קהילה דאַרף איבערהויפט גרינדען און אויס-
האַלטען שוהלען, מקואות און בית-עלמינס, אויף וויפּיעל פאַר דאָס
דאָזיגע בעדערפּעניש ווערט פון אַנאַנדער קוועלע נישט גענוג גע-
טון. זי דאַרף זאָרגען וועגען שאַפען כשר פלייש.

וויטער ליגט אויף איהר דער חוב צו זאָרגען דורך אַ גע-
נוגענדגע צאָהל שולען פאַר די בילדונג פון דער יודישער יוגענד,
ווי ווייט דאָס בעדערפּעניש ווערט נישט גענוג בעפּרידיגט פון
אַנאַנדער קוועלע. אַלס שולען גילטען אויך די חדרים, אויף ווי-
פּיעל מען לערנט אין זיי עלעמענטאַרע למודים אין אַ גענוגענ-
דיגע מאָס.

דער פאַרשטאַנד פון דער יודישער קהילה
און זיינע וואַהלען.

§ 4.

די יודישע קהילה ווערט פּערוואַלטעט דורך אַ פאַרשטאַנד,
וואָס בעשטעהט פונם רב פון דער קהילה און פון פּיער געוועהל-
טע מיטגליעדער.

§ 5.

דער פאַרשטאַנד ווערט געוועהלט דורך זירעקסע און גע-
היימע וואַהלען אויף אַ טערמין פון 4 יאָהר, לויט דעם פּרינציפּ
פון אַנאַינפאַכען רוב־דעות. ווען די שטימען צעטיילען זיך אויף
גלייך, וואַרפט מען גורל.

דאָס אַקטיווע וואַהל-רעכט איז פאַרבונדען מיט די פּאַל-
גענויע בעזינגונגען:

- (1) יודישע רעליגיע;
- (2) געענדיגטע 25 יאָהר;
- (3) מאַנסביליש געשלעכט;
- (4) כסדר וואוינען אין דער יודישער קהילה וועגנסטענס
2 יאָהר;
- (5) קענען לעזען אין שרייבען;

6) צאהלען שטייגער דער יודישער געמיינדע.
די ציפער 6 איז נישט חל אויף פערזאנען, וועלכע זענען
בעפרימט פון שטייגער צוליעב זייער אַמטליכער שטעלונג.
דאָס וואהל-רעכט פֿערליערט מען אויף די גאַנצע צייט, וואָס
מען האָט אויף זיך אַ קאָנקורס-פּראָצעס, ווען מען פֿערליערט די בירגער-
ליכע געהרען-רעכט, ווען מען ווערט געשטעלט אונטער אַן אַפּוטרופּסות
אין אויף די גאַנצע צייט, וואָס מען זיצט אין תּפּיסה.

§ 6.

דאָס פּאַסיווע וואהל-רעכט איז, אויסער די בעדינגונגען פון
§ 5, פֿערבונדען נאָך מיט פֿאלגענדע בעדינגונגען:
1) געענדיגטע 30 יאָהר;
2) בירגערליכע אונבעפֿלעקטקייט.

§ 7.

אינליכס מיטגליעד פון דער קהילה, וועלכעס האָט דאָס
אַקטיווע וואהל-רעכט, האָט דאָס רעכט זיך צו ווענדען מיט אַן-
אַנקלאַגע צום פֿערוואַלטונגסראַט פֿון דער קרייז-קהילה אויף דער
וואהל פֿון אַ פֿאַרשטאַנד-מיטגליעד, וועגען נישט אָבגייען די תקנות
פון דער איצטיגער פֿעראַרדנונג. די אַנקלאַגע דאַרף אָנגעגעבן
ווערען אין פֿערלויף פון שפּעטסטענס 14 טעג. דער דאָזיגער טער-
מין הייבט זיך אָן מיט דעם מאַמענט פֿון דער געפֿאַנטליכער פֿעסט-
שטעלונג פון רעזולטאַט פֿון זי וואהלען.

אויף דער רעזאָלוציע פֿון פֿערוואַלטונגס-ראַט האָט דער אַן-
קלאַגער דאָס רעכט צו אפֿעלירען צום יודישען אויבער-ראַט. אויך
די אפֿעלוציע מוז אָנגעגעבן ווערען אין פֿערלויף פון שפּעטס-
טענס 14 טעג. דער דאָזיגער טערמין הייבט זיך אָן מיטן מאַמענט
פון דער צושטעלונג פון דער רעזאָלוציע פון פֿערוואַלטונגס-ראַט.

§ 8.

יעדע קהילה דאַרף זיך נעמען א רב, וועלכער ווערט אויס-
געוועהלט דורך זייערע קטע און געהימע וואהלען דורך די קהילה-
מיטגליעדער, וועלכע האָבען אַקטיוו וואהל-רעכט, לויטן פּרינציפּ
פֿון אַן איינפֿאַכען רוב דעות.

די פֿערוואַלטונג פֿון דער יודישער קהילה.

§ 9.

דער פֿאַרשטאַנד וועהלט פֿון זיך אַ פֿאַרזיצענדען, וועלכער יור־דישע ענינים און פֿיהרט די זיצונגען פֿון פֿאַרשטאַנד. ווען ער אליין האָט נישט די מעגליכקייט, פֿערטרעט מיט איהם דאָס עלטסטע מיט־גליעד פֿון פֿאַרשטאַנד.

§ 10.

דער פֿאַרשטאַנד רעפּרעזענטירט די קהילה אין איהרע אלע יור־דישע ענינים. דאָקומענטען, וואָס דאַרפֿען פֿערפֿליכטען די קהילה, מוזען האָבען די אונטערשריפטען פֿונ'ם פֿאַרזיצענדען אָדער פֿון זיין פֿערטרעטער און פֿון נאָך צוויי מיטגליעדער פֿון פֿאַרשטאַנד. אויף די דאָקומענטען דאַרף מען לעגען דעם שטעמפֿעל פֿון דער יודישער קהילה.

§ 11.

דער פֿאַרשטאַנד קען פֿאַר איינצעלנע אויפגאַבען בעשטימען קאָמיסיעס, אין וועלכע ער קען איינלאָדען אויך אַזעלכע פֿערזאָגען, וואָס געהערען נישט צום פֿאַרשטאַנד. דער פֿאַרזיצענדער האָט דאָס רעכט צו געפינען זיך אויף אלע קאָמיסיע־זיצונגען מיט אַ בעראַ־טונגס־שטימ.

§ 12.

דער פֿאַרשטאַנד דאַרף צונויפֿשטעלען פֿאַר יעדעס רעכנונג־יאָהר אַ פּלאַן פֿון ביודזשעט און פֿערציילענען אין אַ נאָמען־ליסטע די אַבזאַהלונגען אויף די מיטגליעדער פֿון דער קהילה. ביודזשעט־פּלאַן און אַבזאַהל־ליסטע מוזען בעשטעטיגט ווערען דורך דעם יודישען אויבער־ראַט, וועלכער קען אָבער די דאָזיגע אויפגאַבע איבערגעבען דעם פֿערוואַלטונגס־ראַט פֿון דער קרייז־קהילה (§ 43).

§ 13.

ביודזשעט־פּלאַן און אַבזאַהל־ליסטע דאַרפֿען אויף 8 טעג

ציטט אויסגעלעגט ווערען צום בעקענען זיך פאר די מיטגליעדער פון דער קהילה. וועגען דעם אויסלעגען דארף מען אויף א גע- העריגען אופן עפענטליך מ'דיע זיין.

צום סוף פון דער צווייטער וואך מוזען דער בידושעס-פלאן און די אבצאהל-ליסטע, צוזאמען מיט די אָנגעקומענע אַנקלאַגעס, צוגעשטעלט ווערען צום פֿערוואַלטונגס-ראַט פון דער קרייז-קהילה, וועלכער דארף זיי — אין פֿאַל, ווען אלליין קאָן ער נישט ענט- שידען לויט פֿאַראַגר. 43, — אַריבערשיקען, מיט זיינע בעמער- קונגען און פֿאַרשלאַגען, צום אויבער-ראַט. אַנקלאַגעס, וואָס ווערען דערלאַנגט נאָכדעם, ווי די צווייטע וואָך איז אַריבער, קענען דורך די אַנקלאַגע-אינסטאַנצען אָבגעוואַרפען ווערען אלס פֿערשפּעטיגטע.

די יודישע גרויס-קהילות.

§ 14.

פֿאַר יודישע קהילות, וואָס האָבען מעהר ווי 5,000 יודישע איינוואוינער, קען די מלוכה-אויפזיכטס-מאַכט בעפעזולען איינצופֿיה- רען אַ בעזונדערע פֿערוואַלטונגס-אַרגאַניזאַציע פֿאַר גרויס-קהילות לויט די 15—25 § §.

די צענטראַלע מאַכט פֿון לאַנד קען בעשטימען, אַז אַ גרויס-קהילה זאל אויסגעטיילט ווערען פון דער קרייז-קהילה און גע- שטעלט ווערען דירעקט אונטערן יודישען אויבער-ראַט. מכּח זי דאַזיגע מיטלען דארף מען פֿריהער אויסהערען די מיינונג פֿונ'ם אויבער-ראַט.

די בעשטימונגען וועגען די קהילות זענען געהעריג חל אויך אויף די גרויס-קהילות.

§ 15.

די קהילה ווערט פֿערוואַלטעט דורך די קהילה-בעפֿאַלמעכ- טיגטע און דעם פֿערוואַלטונגס-ראַט.

די צאָהל פֿון די קהילה-בעפֿאַלמעכטיגטע און פֿון די מיט- גליעדער פֿונ'ם פֿערוואַלטונגס-ראַט בעשטימט די אויפזיכטס-מאַכט פֿון דער מלוכה.

דער פֿערוואַלטונגס-ראַט בעשטעהט לכל הפחות פון פינף. און ביי דירעקטע גרויס-קהילות פֿון אַכט מיטגליעדער.

חוץ דעם בעשט:מט די אויפזיכטס-מאַכט פון דער מלוכה אין דעם פֿערוואַלטונגס-ראַט פון די זירעקסען גרויס-קהילות נאָך דריי מיטגלידער, וועלכע האָבען אין דער קהילה דאָס פּאַסווע וואהל-רעכט (§ 6).

די קהילה-בעפּאָלמעכטיגטע און דער פֿערוואַלטונגס-ראַט.

§ 16.

די קהילה-בעפּאָלמעכטיגטע ווערען אויסגעוועהלט דורך די וואהל-בערעכטיגטע מיטגלידער פון דער יודישער קהילה (§ 5).

§ 17.

די וואהלען קומען-פֿאַר אין צוויי וואוהל-קוריעס. אין דער צרשטער וואהל-קוריע האָבען וואוהל-רעכט די וועה-לער, וועלכע בעזיצען בילדונג פֿון אַ היכשול אָדער האָבען גע-ענדיגט אַ 6-קלאַס:גע מיטעל-שולע אָדער אַ פון דער מלוכה אָנערקענ-טע פֿאַכשולע אויף אויסצובילדען האַנדווערקער אָדער לאַנד-וויר-טען. אָדער די וועלכע האָבען סמיכות אויף רבנות פון אַ קאָ-לעגיום, וואָס איז אָנערקענט דורכ'ן יודישען אויפֿער-ראַט.

§ 18.

יעדע וואהל-קוריע וועהלט-אויס אַ גלייכע צאהל בעפּאָלמעכ-טיגטע. די וואהלען קומען-פֿאַר אין ביידע קוריעס לויט'ן פּרינציפֿ פֿון פּראָפּאָרציאָנעלע וואהלען. אַלע וועהלער האָבען אין זייערע קוריעס דאָס גלייכע שטימ-רעכט.

די וואהלען זענען געהימט.

§ 19.

די קהילה-בעפּאָלמעכטיגטע וועהלען דעם פֿערוואַלטונגס-ראַט לויט דעם פּרינציפֿ פֿון פּראָפּאָרציאָנעלע וואהלען.

§ 20.

די קהילה-בעפּאָלמעכטיגטע און דער פֿערוואַלטונגס-ראַט ווערען אויסגעוועהלט אויף 4 יאהר.

§ 21.

אנצוגעבען אַנ'אַנקלאַגע לויט פאַראַגר. 7 געגען די וואַהלען פון די קהילה-בעפּאָלמֶעכטִיגטע, האָט דאָס רעכט יעדעס וואַהל-בערעכטיגטע מיטגליעד פון דער קהילה; אַנ'אַנקלאַגע געגען די וואַהלען פון די מיטגליעדער פון פֿערוואַלטונגס-ראַט—יעדער קהילה-בעפּאָלמֶעכטִיגטער.

§ 22.

דער פֿערוואַלטונגס-ראַט אין די קהילה-בעפּאָלמֶעכטִיגטע וועה-לען-אויס זייערע פֿאַרזיצענדע און פֿערטרעטער פון די פֿאַרזיצענדע לויט דעם פּרינציפּ פון אַינפאַכען רוב־דעות. די וואַהלען דאַרפֿן בעשטעטיגט ווערען דורך די אויפזיכטס-מאַכט פון דער מלוכה. אויב די בעשטעטיגונג ווערט דריי מאל אַבגעזאָגט, דאַן בעשטימט די אויפזיכטס-מאַכט פון דער מלוכה אַליין די פֿאַרזיצענדע.

§ 23.

די פֿערזאַמלונג פון די קהילה-בעפּאָלמֶעכטִיגטע האָט צו בע-שליסען וועגען די פּאָלגענדע ענינים:

- 1) בעשטעטיגונג פון בודזשעט-פלאַן;
- 2) פעסטשטעלען די עסאַטען און אַרױסגעבען פֿעראַרדנונגען וועגען נעָהמען עסאַט-אַבזאַהרונגען און אנדערע אַבגאַבען;
- 3) מאַכען אַנליידיגעס
- 4) אויסגאַבען אויסער דעם בודזשעט, וואָס זייער סומע בעטרעפט אין דעם יאָהר מִנְהַר פֿון 3000 מאַרק;
- 5) די גרינדונג און אויפֿשטעלונג אַדער גרינדליכע פֿערען-דערונג פון די קהילה-אַנשטאַלען;
- 6) אַרױסגעבען פֿאַרשריפטען און סטאַטוטען אין די ענינים פון דער קהילה, וועלכע זענען פֿאַר אַלע פֿערפּאָליכטענד;
- 7) אַנדערזונגען אין בעשטאַנד פֿונ'ם קהילה-פֿערמֶגען, אין פּלעצער און געביידעס;
- 8) די וואַהלען פֿון אַ רב פון דער קהילה;
- 9) ספּעציעלע אַנגעלעגנהייטען, וואָס די אויפזיכטס-מאַסט

פון דער מלוכה אָדער דער פֿערוואַלטונגס־ראַט גיבן אַן אַיבער צו די קהילה־מורשים אויף צו בעאַרבייטן.

די רעזולוציעס פון די קהילה־מורשים אין די דאָזיגע ענינים קומען־פֿאַר לויט די פֿאַרשלאָגן פֿונ'ם פֿערוואַלטונגס־ראַט. די קהילה־מורשים האָבן דאָס רעכט צו פֿראַטעסטירן געגען די געזעצ־שעפטס־פיהרונג פֿון פֿערוואַלטונגס־ראַט. קאָנען דער פֿערוואַלטונגס־ראַט און די קהילה־מורשים נישט דורכקומען צווישען זיך, ווערט דער ענין ענטשעדיקט דורך דעם אויבער־ראַט.

דער פֿערוואַלטונגס־ראַט בעט־לויט זיך אין דער זיצונג פֿון די קהילה־מורשים מיט אַ בעראַטונגס־שטימ.

§ 24

דער פֿערוואַלטונגס־ראַט פֿיהרט די גאַנצע פֿערוואַלטונג פֿון דער קהילה, אויף וויפֿעל די פֿערוואַלטונגס־אַפּעראַציעס זענען נישט איבערגעגעבן, לויט די געגענווערטיגע פֿאַראַגראַפֿען, אין די הענד פון די קהילה־מורשים.

די ראַבֿינאַט־בעצירקען.

§ 25

דער יודישער אויבער־ראַט האָט דאָס רעכט איינצוטיילען די גרויס־קהילות אין עטליכע ראַבֿינאַט־בעצירקען, מיט דער בע־שטעטיגונג פֿון דעם אויפֿזיכטס־מאַכט פֿון דעם מלוכה. יעדער ראַבֿינאַט־בעצירקען מוז האָבען אַ רב, וועלכען די קהילה־מורשים וועהלען מיט אַנאָנימאַלען רובֿ דעות.

אויפֿער־הערען אַ רב אין אַנאָדער ראַבֿינאַט־בעצירקען געגען זיין ווילען קאָן געשעהען נאָר מיט דער הסכמה פֿון אויבער־ראַט.

די יודישע קרייז־קהילה.

§ 26

די קהילות, וועלכע געפֿינען זיך אין ראיאָן פֿון אַ קרייז (פּאָוויאַט), בילדען אַ קרייז־קהילה, דאָס האָט איהר קראַפט די בעשטימונג אין פֿאַראַגראַ. 14. התחלה 2.

די צענטראַלע מאַכט פֿון לאַנד קאָן פֿעראַנייגען עטליכע קרייזען אין אַיין קרייז־קהילה.

די קרייז-קהילה געפינט זיך אין דעם אָרט, וואו עס זיצט דער קרייז-שעף, נאָר די צענטראַלע מאַכט פֿון לאַנד האָט דאָס רעכט צו בעשטיממען פֿאַר איהר אַנאַנדער פּונקט. אויב די קרייז-קהילה נעמט אַרום עטליכע פּאַליטישע קרייזען, ווערט איהר אָרט בעשטימט דורך דער צענטראַלער מאַכט.

§ 27.

די קרייז-קהילה גרינדעט און האַלט אויס אַזעלכע אַנשטאַלטען און אינסטיטוציעס, וועלכע זענען בעמינואַס פֿאַר די אינוואַזיער פֿון קרייז, בעזונדערס שפּיטאַלען, יתומים-הייער און צרציהונגט-אַנשטאַלטען. די קרייז-קהילה האָט די השגחה אַבער די טעטיגקייט פֿון די איינצעלנע קהילות. זי אונטערשטיצט יעדע קהילוח אין איהר קרייז, וועלכע זענען אליין שוואַך צו אַרבייטען; זי פֿערטעט די אינטערעסען פֿון דער קרייז-קהילה און פֿון די איינצעלנע קהילות פֿאַר די קרייז-אַרגאַנען פֿון דער מלוכה.

די פֿערוואַלטונג פֿון דער יודישער קרייז-קהילה.

§ 28.

די פֿערוואַלטונג פֿון דער קרייז-קהילה לייעט אין די הענד פֿון אַ פֿערוואַלטונגס-ראַט. ער בעשטימט פֿון 11 מיטגליעדער פֿון דער יודישער רעליגיעזע אַנטי-געזעלשאַפֿט, צווישען וועלכע עס מוזען זיך געפינען 3 רבנים.

§ 29.

דריי מיטגליעדער פֿון פֿערוואַלטונגס-ראַט ווערען בעשטימט דורך די אויפזיכטס-מאַכט פֿון דער מלוכה. פֿינף וועלטליכע מיטגליעדער און דריי רבנים ווערען גע-וועלט דורך וואַהל-מענער פֿון די קהילות, וואָס געפינען זיך אין קרייז.

וואַהל-מענער פֿון יעדער קהילה זענען די מיטגליעדער פֿון איהר פֿאַרשטאַנד אין די פֿערוואַלטונגס-ראַטען פֿון יעדע גרויסע קהילות, וועלכע געפינען זיך נישט דירעקט אונטער דעם אויבער-ראַט. אויב דער פֿערוואַלטונגס-ראַט פֿון אַ קהילה האָט מעהר פֿון 5 מיטגליעדער, קלייבען אויס די בעפֿאַלמעכטקייט, וואָס זענען געוועהלט

פון דער גרשטער וואהל-קוריע און דג, וואס זענען געוועהלט פון דער צווייטער קוריע, בעזונדער, צו צוויי וואהל-מענער פון די מיטגליעדער פון פערואלטונגס-ראט מיט אנ'איינפאזען רוב-דעות. דער פארזענדער פון פערואלטונגס-ראט, אדער זיין פערטרעטער, איז ער אליין האט א מניעה, קומט-צו אלס פינף-טער וואהלמאן.

די וואהלען פון פערואלטונגס-ראט פון דער קרייז-קהילה קומען-פאר לויט דעם פרינציפ פון פראפארציאנעלע וואהלען. די וואהלען זענען געהיים.

די וואהל-מענער האבען צו 1 וואהל-שטים פאר יעדע 5000 יודישע איינוואוינער פון זייער קהילה. ביים בערעכענען די וואהל-שטימען ווערען די ציפער פון דער יודישער בעפעלקערונג אבגע-רונדיגט צו 5000 ארויף צו.

אלס מיטגליעדער פון פערואלטונגס-ראט קאנען בעשטימט אדער געוועהלט ווערען נור פערזאנען, וועלכע האבען אין זייערע קהילות דאס פאסיווע וואהל-רעכט. (פאראג. 6.)

דער וואהלמאן קען דורך א שריפטליכע פאלמאכט איבער-געבען זיין שטימ-רעכט אנ'אנדערען וואהלמאן.

די מיטגליעדער פון פערואלטונגס-ראט ווערען געוועהלט און בעשטימט אויף א טערמין פון פיער יאהר.

§ 30.

דער פערואלטונגס-ראט וועהלט זיך א פארזענדען און א וויצע-פארזענדען מיט אנ'איינפאזען רוב-דעות. ביידע מוזען בע-שטעטיגט ווערען דורך דער אויפזיכטס-מאכט פון דער מלוכה. אויב די בעשטעטיגונג ווערט דריי מאל אבגעזאגט, ווערען דער פארזענדער מיט זיין פערטרעטער בעשטימט דורך די אויפ-זיכטס-מאכט.

§ 31.

בנוגע די פערטרעטונגס-רעכט פון פערואלטונגס-ראט אלס פארשטעהער פון דער קרייז-קהילה און די גוינדונג פון קאמיסיעס, זענען ענטשפראכענד גילטיג די פאראגראפן 10 און 11.

§ 32.

יעדער וואהלמאן האט דאס רעכט אין טערמין פון 14 טאג, וועלכער הויבט זיך אָן פֿון טאָג, ווען דער וואהל־רעזולטאט ווערט עפענטליך פֿעסטגעשטעלט, אַנצוגעבען אַנאָנקלאַגע געגען זי וואהל־ לען פֿון זי מיטגליעדער אין פֿערוואַלטונגס־ראַט, אויב ער האט אַטענה, אַז עס זענען נישט אַפּגעהיט־געוואָרען די בעשטימונגען, וואָס געפֿינען זיך דאָ אין דער פֿעראַרדנונג. זי אַנקלאַגע ווערט אַנגעגעבען צום יודישען אויבער־ראַט.

§ 33.

דער פֿערוואַלטונגס־ראַט דאַרף אויפֿשטעלען פֿאַר יעדעס רעכט־ נונגס־יאָהר אַ בודזשעט־פּראָיעקט. ער בעשטימט, וועלכע אַבצאַהלען די איינצעלנע קהילות דאַרפֿען איהם צושטעלען. דער בודזשעט־ פּראָיעקט און די בעשטימונג פֿון די אַבצאַהלען מוזען בעשטימט־ געווען דורך דעם אויבער־ראַט.

§ 34.

דער פֿערוואַלטונגס־ראַט וועהלט אויס פֿון זיינע מיטגליעדער אַן אַרבייטס־קאָמיטע פֿאַר די לויפֿענדע ענינים. די אַרבייטס־קאָמיטע קען בעפֿאַלמעכטיגט־ווערען פֿון פֿערוואַל־ טונגס־ראַט זעלבשטענדיג צו בעהאַנדלען געוויסע איינצעלנע טיילען פֿון דער אַרבייט.

דער פֿאַרזענדער פֿון פֿערוואַלטונגס־ראַט איז גלייכצייטיג פֿאַרזענדער פֿון דער אויבֿייטס־קאָמיטע.

דער יודישער אויבער־ראַט.

§ 35.

דער יודישער אויבער־ראַט נוצט אויס די קאַרפּאָראַציאָנס־ רעכט, וועלכע געהערען דער רעליגיע־אָנס־געזעלשאַפֿט אַלס גאַנצע, און רעפּרעזענטירט די אַנטערעסען פֿון דעם יודישען פֿלל פֿאַר דער צענטראַל־מאַכט פֿון דער מלוכה. ער האט די השגחה און פֿיהרט אָן דאָס גאַנצע טעטיגקייטס־פֿעלד פֿון דער רעליגיע־אָנס־ געזעלשאַפֿט, זעהן דער פּגיעה און דער געוויסענס־פּרינציפּ פֿון די

אײנבעלנע פּערוואַנען. קהילות אין קולטוס-פּעראַיינען. ער קען שאַפּען אינסטיטוציעס און גרינדען אַנשטאַלטען, וועלכע זענען גע- ממנואַם פֿאַר די יודען פֿון גאַנצען געגעראַל-גובערנעמענט, אָדער פֿון אַ גרעסערען ראיאָן. ווייטער האָט ער דאָס רעכט צו אונטער- שטיצען קהילות, וועלכע זענען אַליין צו שוואַך צו אַרבייטען.

§ 36.

דער אויבער-ראַט בעשטעהט פֿון 14 וועלטליכע מיטגליעדער פֿון דער יודישער רעליגיעס-געזעלשאַפט און פֿון 7 רבנים. דער אָרט, וואו דער אויבער-ראַט זיצט, איז וואַרשא.

§ 37.

פֿיער וועלטליכע מיטגליעדער און צוויי מיטגליעדער רבנים פֿון אויבער-ראַט ווערען בעשטימט דורך דער צענטראַלער מאַכט פֿון לאַנד.

צעהן וועלטליכע מיטגליעדער און פֿינף מיטגליעדער רבנים פֿון אויבער-ראַט ווערען געוועהלט דורך וואַהלמענער פֿון די קרייז- קהילות אין פֿון די גרויס-קהילות, וועלכע שטעהען זירעקט אונטער דעם אויבער-ראַט.

וואַהלמענער זענען די געוועהלטע מיטגליעדער פֿון די קרייז- קהילות און די פֿערוואַלטונגס-ראַטען פֿון די זירעקטע גרויס-קהילות. אויב דער פֿערוואַלטונגס-ראַט פֿון אַ זירעקטער גרויס-קהילה האָט מעהר פֿון 8 געוועהלטע מיטגליעדער, דעמאָלט וועהלען די קהילה - בעפֿאַלמעכטיגטע פֿון דער ערשטער און פֿון דער צווייטער וואַהל-קוריע, בעזונדער, צו 4 וואַהלמענער פֿון די מיטגליעדער פֿון פֿערוואַלטונגס-ראַט מיט אַנאָינפֿאַכען רובֿ-דעות.

די וואַהלען פֿון אויבער-ראַט קומען פֿאַר לויט דעם פּרינציפּ פֿון פּראָפּאָרציאָנעלע וואַהלען; די וואַהלען זענען געהיים. די וואַהלמענער האַבען צו 1 וואַהל-שטימע פֿאַר יעדע 50 טויזענד יודישע אײנוואוינער פֿון זייער קרייז-אָדער פֿון זייער גרויס- קהילה. ביים בערעכענען די וואַהל-שטימען ווערען די ציפֿער פֿון דער יודישער בעפֿעלקערונג אָפּגערוינדירט צו 50 טויזענד. אַלס מיטגליעדער פֿון אויבער-ראַט קענען בעשטימט אָדער געוועהלט ווערען גור פּערוואַנען, וועלכע האַבען אין זייער קהילה דאָס פּאַסיגע וואַהל-רעכט (§ 6).

דער וואהלמאן קען דורך א שריפטליכע פאלמאכט איבער-
געבען זיין שטימרעכט אנ'אנדערען וואהלמאן.
די מיטגלידער פון איבער-ראט ווערען געוועהלט און בע-
שטימט אויף אטערמין פון 8 יאהר.

§ 38.

דער איבער-ראט וועהלט זיך א פארוואנדערטען מיט א וויצע-
פארוואנדערטען דורך אן איינפאכען רוב-דעות. ביידע דארפען בע-
שטעטיגט ווערען זיך דער צענטראלער מאכט פון לאנד. אויב די
בעשטעטיגונג ווערט דריי מאל אבגעזאגט, ווערען זיי בעשטימט
דורך דער צענטראלער מאכט פון לאנד.

§ 39.

בנוגע די פערטרעטונגס-רעכט פון איבער-ראט און די
גרינדונג פון קאמיסיעס זענען ענטשפרעכענד גילטיג די פאראגרא-
פן 10 און 11.

§ 40.

יעדער וואהלמאן קען דערלאנגען צו דער צענטראלער מאכט פון
לאנד אנ'אנקלאגע און אטערמין פון 14 טעג, וועלכע הויבט זיך-אן פון
טאג, ווען דער וואהל-רעזולטאט ווערט פעסטגעשטעלט, געגען די וואהלי-
פון מיטגלידער און איבער-ראט, אויב ער האט א טענה, אז עס
זענען נישט אבגעיהיט-געווארען די בעשטימונגען, וועלכע געפינען-
זיך דא אין דער פערארדנונג.

§ 41.

דער איבער-ראט דארף אויפשטעלען פאר יעדעס רעכנונגס-
יאהר א בויזשעט-פראיעקט. ער בעשטימט, וועלכע אבצאהלען ער
האט צו בעקומען פון די איינצעלנע קהילות אדער קרייז-קהילות.

§ 42.

דער איבער-ראט וועהלט אויס פון זיך אן ארבייטס-קאמיסיע
פאר די לויפענדע ענינים. די ארבייטס-קאמיסיע קען בעפאלמעכטיגט
ווערען פון איבער-ראט, זעלבשטענדיג צו בעהאנדלען איינצעלנע
טעלען פון דער ארבייט.

דער פֿאַרזענדער פֿון איבער-ראַט אין גלייכצייטיג פֿאַרזי-
צענדער פֿון דער אַרבייטס-קאָמיטע.

§ 43.

דער איבער-ראַט קען איבערגעבן די פֿערוואַלטונגס-ראַטען
פֿון די קרייז-קהילות די ערלעדיגונג פֿון די איינצעלנע אויפגאַבען,
נאָר ער קען צו יעדער צייט די דאָזיגע פֿאַלמאַכט אַברופֿען.

וועגען די קולטוס-פֿעראַייגען.

§ 44.

אין יעדער קהילה קענען זיך בילדען קולטוס-פֿעראַייגען
מיט'ן צוועק צו גרינדען און אויסהאַלטען שוהלען און אַנדערע
רעליגיעזע איינריכטונגען.

די בילדונג פֿון אַ קולטוס-פֿעראַייגען דאַרף בעשטעמט-ווערען
דורך דער אויפזיכטס-מאַכט פֿון דער מלוכה.

דער קולטוס-פֿעראַייגען דאַרף אַריינגעטראָגען-ווערען אין די
רשימה פֿון יודישען איבער-ראַט; דורך דעם בעקומט דער פֿעראַיי-
קאַפֿאַראַציאָנס-רעכט.

§ 45.

די זענטראַל-מאַכט פֿון לאַנד קען פֿערלאַנגען, נאָכ'ן אויס-
הערען די מינונג פֿון איבער-ראַט, אַז אַרגאַניזאַציעס (חברות א.
ד. גל.), וועלכע האַלטען אויס אַ שוהל, צי אַ מיני, זאָלען זיך
אַרגאַניזירען אַלס קולטוס-פֿעראַייגען לויט די תקנות פֿון דער איצט-
גער פֿעראַרדנונג.

§ 46.

זי קולטוס-פֿעראַייגען דאַרפֿען זיך אויסוועהלען אַ רב און
פֿיער פֿאַרשטאַנדס-מיטגליעדער, וועלכע זאָלען צוזאַמען בילדען דעם
פֿאַרשטאַנד פֿון פֿעראַייגען.

די פֿערשעדיגע תקנות וועגען די וואַהלען פֿון די
פֿאַרשטאַנדס-מיטגליעדער און פֿון רב, וועגען די רעכטליכע בעצ-
הונג פֿון רב צום קולטוס-פֿעראַייגען, וועגען דעם טערמין אויף
וועלכען זיי ווערען געוועהלט, בעשליסען די מיטגליעדער פֿון
קולטוס-פֿעראַייגען אַליין.

§ 47.

דער פֿאַרשטאַנד פֿון קולטוס-פֿעראַיין דאַרף אויפֿשטעלען פֿאַר יעדעס רעכנונגס-יאָהר אַ בודזשעט. דער בודזשעט דאַרף, איידער עס הייבט זיך אָן דאָס רעכנונגס-יאָהר, צוגעשטעלט ווערען צום קאָנטראָלירען דעם פֿערוואַלטונגס-ראַט פֿון דער קרייז-קהילה אָדער דער גרויס-קהילה, וועלכע שטעהט דירעקט אויטער דעם אויבער-ראַט.

§ 48.

די צענטראַלע מאַכט פֿון לאַנד קען בעשטימען נאָכ'ן אויס-הערען די מיינונג פֿון אויבער-ראַט און מיטגליעדער פֿון קולטוס-פֿעראַייןען זאָלען ענטשפּרעכענדי בעפרייט ווערען פֿון די קהילה-אַבזאָהלען, אויב די אינסטיטוציעס פֿון קולטוס-פֿעראַיין זענען ממלא דעם אָרט פֿון קהילה-אינסטיטוציעס, וועלכע פֿעהלען אינגאָנצן אָדער זענען נישט געניגענדי, אָדער אויב די מיטגליעדער פֿון קולטוס-פֿעראַיין קען מען, לויט'ן יושר, נישט צורעדען צו בענוצען זי קהילה-אינסטיטוציעס, דהיינו, ווען דאָס איז געגען זייער גע-געוויסענעס-פרייהייט.

וועגען די רבנים.

§ 49.

דער אויבער-ראַט אַרבייט-אויס תקנות, אין וועלכע עס ווע-רען פֿעסטגעשטעלט די פּוינציפּען, לויט וועלכע מען קען צוגע-לאַזט-ווערען צו אַ פּסא-רבנות. די דאָזיגע תקנות דאַרפען בעשטע-טיגט-ווערען דורך דער צענטראַלער מאַכט פֿון לאַנד. אַבגעזעהן פֿון די פּללים, וועלכע וועלען זיין בעשטימט אין די תקנות, מעגען צוגעלאַזט-ווערען צו אַ פּסא-רבנות בלויז אַזעלכע פֿערוואַנען, וועלכע האָבען אַ צייגנש פֿון אַ קאַלעגיום, וואָס איז אַנערקענט דורך דעם אויבער-ראַט, און זיי זענען מסוגל צו פֿער-מעהמען אַ פּסא-רבנות.

דער רב מוז קענען אין וואָרט און שריפט די פּוילישע און די יודישע שפּראַכען, סיידען די צענטראַל-מאַכט פֿון לאַנד מאַכט פֿאַר איהם אַנ'אויסנאָהם.

§ 50.

דער אויבער-ראט פיהרט א ליסטע פון די קאנדידאטען, וועלכע קענען צוגעלאזט ווערען צו פערנעמען א כסא-רבנות.

§ 51.

דער רב מוז זיך מוסטערהאפט אויפפיהרען סיי ביים ער-פילען די פליכטען פון זיין אמט, סיי אין זיין לעבען אויטערן אמט, כדי צו פערדיענען דעם דרך-ארץ, וואס מען דארף האבען פאר זיין אמט. דעם רב איז פערוועהרט צו פיהרען וועלכע עס איז גע-שעפטען. אדער בעטליגען זיך אין געשעפטען.

§ 52.

בלויז די רבנים פון די קהילות און פון די קולטוס-פער-איינען מעגען ערפילען אזעלכע ענינים, וועלכע געהערען צו א רב. דער אויבער-ראט קען ערלויבען אויסנאמען.

§ 53.

דער אוינעו-ראט גיט-ארויס א דיענסס-אינסטרוקציע און א דיסציפלינאר-פערארדנונג פאר רבנים, אויך א פערארדנונג וועגען זייערע געהאלטען און פענסיעס און וועגען דער פערזארונונג פון זייערע אלמנות און יתומים. די בייזע פערארדנונגען מוזען בעשטעטיגט ווערען דורך דער צענטראלער מאכט פון לאנד.

§ 54.

מגידיס און מסיפים (פרעזיגער), וועלכע דער אויבער-ראט אנערקענט, אז זיי האבען רבנישע בילדונג, דארפען, לויט דער דאזיגער פערארדנונג, בעטראכט-ווערען אלס רבנים. וועגען די רבנים פון די קהילות.

§ 55.

אויסער דעם רב פון דער קהילה, וואס יעדע קהילה און

גרויס-קהילה מוז זיך געהמען, און וועלכער געהערט, לויט זיין
אמט, צום פארשטאנד פון דער קהילה, אדער צום פערוואלטונגס-
ראט פון דער גרויס-קהילה, קען יעדע קהילה און גרויס-קהילה
געהמען זיך נאך רבנים.

זיי ווערען געוועהלט אויף דעם זעלבען אופן, ווי דער
קהילה-רב.

זיי געהערען אבער נישט לויט דעם אמט צו די פערוואל-
טונגס-ארגאנען פון זייער קהילה, נאר געוועהלט ווערען אין די
דאזיגע ארגאנען מעגען זיי יא.

§ 56.

זי וואהל פון א רב דארף בעשטעטיגט ווערען דורך דעם
יווישען אויבער-ראט. צולעב די רעליגיעזע אדער פאליטישע מיי-
נינגען פון רב טאר מען די בעשטעטיגונג נישט אכזאגען.

§ 57.

די רבנים ווערען גענומען פון די קהילות אויף זייער גאנץ
לעבען. זיי קענען אבערנאנט ווערען בלויז דורך דער צענטראלער
מאכט פון לאנד, אויף דעם פארשלאג פון אויבער-ראט, לויט די
בעשטימונגען פון דער דיסציפלינאר-פערארדונג (פארצאג. 53).

1) ווען דער רב איז נישט פעהיג צו ערפילען די פליכט-
טען פון זיין אמט; דאביי מעג ער האבען טענות אויף פענסיע.
2) ווען דער רב פערשולדיגט זיך אין אזא זאך, וועלכע
איז געגען דער ווערדע אדער די פליכטען פון זיין שטאנד.

§ 58.

דער רב פון דער קהילה האט די אויפזיכט איבער די רע-
ליגיעזע אינסטיטוציעס, די פלי-קודש, די רעליגיאנאס-לעהרער און
שוחסים אין דער קהילה, און אין א גרויס-קהילה, וואס איז אייני-
געטיילט אין עטליכע ראפינאט-בעצירקען, האט עס יעדער רב אין
זיין בעצירק. דער רב האט דאס אויסשולדיכע רעכט מסדר צו
זיין קדושיין און גיטין אין זיין קהילה—דאביי בלייבען אפגעהיט:
די רעכט פון די רבנים פון די קילטוס-פעראייניגען (פארצאג. 59).
ער האט די פליכט צו האלטען יעדען שבת און יום-טוב דרשות.

שוחטים מעגצן זיין בלויז אַזעלכע פּערזאָנען, וואָס האָבען אויף דעם אַ שרִיפטליכע קבלה פּונ'ם רב פֿון דער קהילה. אויב די קהילה האָט גענומען, אויסער דעם קהילה-רב, נאָך אַנדערע רבנים, ווערט רעגולירט דאָס טעטיגקייטס-פעלד פֿון די איינצעלנע רבנים, בעזונדערס, וואָס אַנבעלאַנגט די פּליכטען פֿון דער השגחה, דורך אַ דיִענסט-אינסטרויקציע פֿון דער קהילה. די דיִענסט-אינסטרויקציע דאַרף בעשטעטיגט ווערען דורך דעם אויבער-ראַט.

וועגען די רבנים פֿון די קולטוס-פּעראַיאַנען.

§ 59.

די השגחה איבער די רעליגיעזע אינסטיטוציעס און די פּלי-קודש פֿון אַ קולטוס-פּעראַיאַנען געהערט דעם רב פֿונ'ם קולטוס-פּער-איינ (פּאַראַגר. 46). דאָס זעלבנע איז אויך מיט דער השגחה איבער די רעליגיעזע-שולען, וואָס דער קולטוס-פּעראַיאַנען גרינדעט (נאָר די רעכט פֿון אויפֿוּכטע-מאַכט פֿון דער מלוכה מווען אָבגעטייט ווע-רען), אויך מיט די קבלות פֿאַר די שוחטים פֿון קולטוס-פּעראַיאַנען און מיט דער השגחה איבער זיי.

דער רב פֿון קולטוס-פּעראַיאַנען האָט דאָס רעכט מסדר צו זיין קדושין און גיטין ביי די מיטגליעדער פֿון זיין פּעראַיאַנען אָדער ביי זייערע קינדער.

די פֿאַרשריפֿטען פֿון צוויילשטאַנד ווערען דורך דעם ניסט בערִיהרט.

וועגען דער פּינאַני-ווירטשאַפּט.

§ 60.

קהילות, קרייז-קהילות און דער יודישער אויבער-ראַט זענען בערעכטיגט, פֿון זייערע בעדערפֿענישען וועגען, אויף וויפֿעל זיי ווערען נישט געדעקט דורך הכנסות פֿון דעם פּערמעגען, און בע-זונדערס פֿון אינסטיטוציעס און פּונדאציעס אָדער דורך ספּעציעלע הכנסות, צו געמען פֿון די מיטגליעדער פֿון דער רעליגיעזע-געזעל-שאַפּט אָבצאהלונגען און שטייערן, דהיינו: שטייערן פֿון הכנסה און פּערמעגען.

אויף איינצופיהרען אָדער ענדערן אָבצאָהלונגען און שטיי-
ערן מוז מען האָבען די בעשטעטגונג פֿון דער צענטראַל-מאַכט
פֿון לאַנד.

מיט הסכּם פֿון אויבער-ראַט קענען קהילות, גרויס-קהילות
און קרייז-קהילות אַרױפֿלעגען אַ ספּעציעלען אָבצאָהל אויף צו דע-
קען דרינגענדע אויטגאַבען, וועלכע זענען נישט פֿאַרגעזעהען אין
בודושעט-פּלאַן.

דאָס זעלבע רעכט האָט דער אויבער-ראַט, מיט דעם הסכּם
פֿון דער צענטראַל-מאַכט פֿון לאַנד.

די ביז-וועריגע תקנות וועגען דער העכסטער נאָרמע פֿון די
עטאַט-אָבצאָהלונגען און וועגען דעם, אז די פֿאַרשטאַנדען פֿון די
קהילות זענען פֿריי פֿון אָבצאָהלונגען, ווערען אָפּגעשאַפט.

די צענטראַל-מאַכט פֿון לאַנד לאָזט אַרױס אַ בעזונדערע
שטייער-אַרדינאַציע וועגען דעם עטאַט, שטייערען און אָבצאָהלונ-
גען, וועגען דעם, ווי אַזוי מען זאל זיי נעהמען, ווי מען זאל
פֿערוואַלטען מיט זיי און ווי אַזוי מען זאל אויפֿמאַהען מיט
צוואַנג ביי די, וועלכע שפּעטיגען זיך מיטן צאָהלען.

§ 61.

די קולטוס-פֿעראַיינען נעהמען פֿון זייערע מיטגליעדער אָב-
צאָהלונגען לױט אַ פֿרייען אָבמאַך. די פֿערפֿליכטונג צו צאָהלען
די דאָזיגע אָבצאָהלונגען פֿאַסט זיך צו די בעשטעמונגען פֿון
ציוויל-רעכט.

וועגען דער אויפֿזיכט-מאַכט פֿון דער מלוכה.

§ 62.

אויפֿזיכט-מאַכט פֿאַר די קהילות און גרויס-קהילות איז דער
קרייז-שעף.

אויפֿזיכט-מאַכט פֿאַר קרייז-קהילות, וועלכע נעהמען אַרום
בלויז אַזוי קרייז, איז דער קרייז-שעף. אויפֿזיכט-מאַכט פֿאַר קרייז-
קהילות, וואָס נעהמען אַרום עטליכע קרייזען, ווערט בעשעמט
דורך די צענטראַל-מאַכט פֿון לאַנד.

אויפֿזיכט-מאַכט פֿאַר דער גאַנצער יודישער רעליגיענס-

געזעלשאפט אלס אלגעמיינע אָרגאַניזאַציע איז די צענטראַל-מאַכט פֿון לאַנד.

די רעכט פֿון דער צענטראַל-מאַכט, אויפֿן גרונד פֿון דער פֿעראַרדנונג, האָט דער פֿערוואַלטונגס-שעף ביים וואַרשעווער גע-נעראַל-גובערנעמענט.

די אויפֿזיכטס-מאַכט האָט דאָס רעכט צו שיקען אַ קאָמיסאַר צו אלע זיצונגען פֿון זי קהילה-פֿאַרשטאַנדען, צו די פֿערזאַמלונגען פֿון די קהילה-בעפֿאַלמעכטיגטע, פֿערזאַמלונגס-ראַטען פֿון די גרויס-קהילות, אויך צו זי זיצונגען פֿון אויבער-ראַט.

§ 63.

די גענויערע תקנות וועגען דורכפֿוהרען די וואַהלען, וועלכע דאַרפֿען פֿאַרקומען אויפֿן גרונד פֿון דער איצטיגער פֿעראַרדנונג, גיט-אַרויס די צענטראַל-מאַכט פֿון לאַנד.

די פֿעראַרדנונג וועגען דורכפֿוהרען די וואַהלען רעגולירט בעזונדערס אויך די פּראָגע וועגען קאַנדידאַטען אויף דעם אָרט פֿון פֿערוואַלטונגס-מיטגליעדער, וועלכע טרעטען אַרויס פֿאַר דער צייט.

וועגען רעכט אויף אַנקלאַעס.

§ 64.

אַרויסצוגעבען אַ פּסק מכה אַנקלאַעס אויף פֿעראַרדנונגען, הקנות און געשעפטס-פֿיהרונג פֿון די פֿערוואַלטונגס-אָרגאַנען, וואָס זעקזיסטירען אויפֿן גרונד פֿון דער איצטיגער פֿעראַרדנונג, זענען קאָמפּעטענט, אין דעם אינסטאַנצען-וועג און אַהן בעגרענצונג פֿון רעכט פֿון ווייטערע אַנקלאַעס: די פֿערוואַלטונגס-אָרגאַנען, וואָס זענען לויט דער איצטיגער פֿעראַרדנונג העכער איבער די אַנדערע. יעדע אַנקלאַע מוז אָנגעגעבען און מאַטי-וירט ווערען שרפֿטליך. די אַנקלאַע קען נישט אויפהאַלטען דעם ענין.

די אינסטאַנץ פֿון דער אַנקלאַע קען אַבער אויף דערווייל פֿעראַרדנען אַבזושטעלען. די אויספֿיהרונג פֿון דעם ענין, געגען וועלכען די אַנקלאַע איז געווענדעט.

די רעזאָלוציע וועגען זי אַנקלאַעס דאַרף זיין שרפֿטליך.

שטראף-בעשטימונגען.

§ 65.

אויף וויפיעל לויט'ן קרעגסרעכט אדער די אלגעמיינע שטראףגעזעצען קומט נישט קיין הארבערע שטראף, ווערט בע- שטראפט מיט געלד-שטראף ביז 100000 מארק אדער מיט תפיסה ביז 6 מאנאטען:

(1) ווער עס זאגט זיך אָב אַהן אַ גרונז, אָנצונעמען די בעשטימונג אדער די וואויל אויף אַנאַמט אדער מאַנדאַט, וועלכע זענען פאַרגעזעהען אין דער איצטיגער פּעראָרדנונג, צו ערפילען די פּליכטען, וועלכע פאלען אויף איהם דורך די בעשטימונג אדער דורך די וואהל. ווען עמיץ זאגט זיך אָב פּסדר, קען די שטראף אזוי פיעל מאַל איבערגע'חוו'ט ווערען ביז די פּאָדערונג פֿון דער אויפזיכטס-מאַכט וועט ערפילט ווערען;

(2) ווער עס העצט אדער אגטירט אנדערע אין ווארט, שריפט, אדער דרוק, צו שטעלען זיך געגען דער אויספיהרונג פֿון דער איצטיגער פּעראָרדנונג;

(3) ווער עס ערפילט די טעטיגקייט פֿון אַ רב געגען די תקנות פֿון די פּאַראַגר. 52 און 58, אדער איז מסדר קדושין און גיסן, וועלכע געהערען נישט צו איהם. די דאזיגע שטראפען ווערען ארויפגעלעגט דורך שריפטליכע פּעראָרדנונג פֿון דער אויפזיכטס-מאַכט פֿון דער מלוכה.

איבערגאנגס-פאַרשריפטען.

§ 66.

ביז עס וועלען ארויסגעגעבען ווערען ווייטערדיגע תקנות דורך דער אויפזיכטס-מאַכט בלייבען נקזיסטירען די ביז-הערדיגע קהילות און זייערע פּאַרשטאַנדען בלייבען ביז זייער אַמט.

§ 67.

ביז עס וועלען פאַרקומען וואהלען פֿון די פּערוואלטונגס-ראטען פֿון די קרייז-קהילות און פֿון יודישען איבער-ראט, פּיהרט-אויס זייערע רעכט די אויפזיכטס-מאַכט פֿון דער מלוכה.

§ 68.

דער איבער-ראט פּסק'עט, ווי ווייט די צייגנשיצען זי מען

אין פֿעחיק צו כסא-רבנות און צו טראַגען דעם טיטול רב, וועלכע
 זענען אויסגעשטעלט פֿאר דעם אַרױסגעבען די איצטיגע פֿעראַרד-
 נונג, בעגרינדען טאַקי די רעכט פֿון די פֿאַראַגר. 17 און 49.
 פֿאַראַגר. 49, התחלה 3, אין נישט חל אויף די פֿערוואַנען.
 וועלכע האָבען פֿערנומען די שטעלעס פֿון רבנים, איידער די איצ-
 טיגע פֿעראַרדנונג אין אַרױסגעגעבען געוואָרען.

§ 69.

בין צו דער אינפֿיהרונג פֿון דער שטייער-אַרדינאַציע פֿאַסס
 זיך דאָס שטייערוועזען פֿון די יודישע קהילות צו די ביו-העריגע
 געזעצען, פֿעראַרדנונגען און טראַדיציעס, נאָר די אויפֿזיכטס-מאַכט
 פֿון דער מלוכה קען ענדערען די דאָזיגע בעשטימונגען.
 נאָך איידער די שטייער-אַרדינאַציע וועט אַרױסגעגעבען ווע-
 רען, מעגען די קרייז-קהילות און דער אויבער-ראַט מיט הסכּם פֿון
 אויפֿזיכטס-מאַכט פֿון דער מלוכה נעהמען אַבצאָהלונגען און שטייערן.
 די קהילות, די קרייז-קהילות און דער אויבער-ראַט מעגען.
 ווי לאַנג דער קרייז זױערט, אונאַבהענגיג פֿון די אַלגעמיינע
 אַבצאָהלונגען, נעהמען, מיט הסכּם פֿון דער אויפֿזיכטס-מאַכט, ספּע-
 ציעלע שטייערן פֿון פֿערוואַנען מיט אַ פֿערמעגען פֿון 200 טויזענד
 מאַרק אָדער אינקומט פֿון מעהר ווי 15 טויזענד מאַרק.

אויספֿיהרונגס-פֿאַרשריפֿט.

§ 70

די אויספֿיהרונג פֿון דער איצטיגער פֿעראַרדנונג ווערט אַנפֿער-
 געגעבען דעם פֿערוואַלטונגס-שעף ביים וואַרשעווער גענעראַל-
 גובערנעמענט; ער גיט אַרױס די אויספֿיהרונגס-פֿאַרשריפֿטען, וועל-
 כע וועלען נױטיג זײַן.

תש"א. i. אָטאָמבער 1916.

גענעראַל-גובערנער
 פֿאַן בעזערלעך.

INSTYTUT
 BADAŃ LITERACKICH PAN
 BIBLIOTEKA

00-330 Warszawa, ul. Nowy Swiat 77

Tel. 26-68-63

<http://rcin.org.pl>

Deutsche Staatsdruckerei Warschau. 7411

F

22.757